

ناوه‌روک

- ۱- سه رووتار \ ده سته ی نووسه ران ۲
- ۲- کفر، تاوان یا چه ق \ سینا پدram ۳
- ۳- مندال و زمان \ شه هلا ۷
- ۴- له چاوه روانی گورانی یه کی تر دا \ ئاسو ۱۰
- ۵- سه رنجیک له سه ر «هه لپه رکیی سوننه تی کوردی... نووسراوی کاکه» \ ئه حمه د بازگر... ۱۳
- ۶- کونسرواتیزم و هه لپه رکیی سوننه تی کوردی \ کاکه ۱۶
- ۷- نازم حیکمه ت \ یوسف ره سولی ۲۸
- ۸- شیعر: جوھیل، ریبوار، محمد که ساس . چه مه عه لی چه سه ن . ئاسو ۳۰
- ۹- له هیچ شوینی نامینمه وه \ گوننار کییه ری . شنه عبدالله ۴۳
- ۱۰- کاریکاتیر \ شوکاک ۴۷
- ۱۱- «ئه ده بیاتی کریکاری سوید له روانگه ی نیونه ته وه یی» \ کاکه ۴۸

سه روتار

ده سته ی نووسه ران

رووداوه کانی ته م چه ند مانگه ی کوردستانی عیراق، که به گرتنه وه ی شاری هه ولیره وه له لایه ن هیزه کانی رژیمی به عس و پارتی دیموکراتی کوردستانی عیراقه وه ده سته پی کرد، بو که سیک که کارنامه ی بزووتنه وه ی ناسیونالیستی کوردی له به ر چاودا بووبیت، رووداویکی کوت وپر و چاوه روان نه کراو نه بوو.

سه ره تای مانگی ئوکتویه ر، هیزه کانی «ی. ن. ک» به شیککی زوری ته و ناوچانه ی که له ژیر ده سه لاتی «پ. د. ک» دا بوون ده خه نه وه ژیر کونترولی خویان و له ماوه ی که متر له مانگییک دا، دوو جار شاره کانی کوردستان ئالای زه رد و سه وز له به ر ده که ن و داده که ن.

ته مرو مه رامی شه ری ناوخوی دوو هیزی سه ره کی ناسیونالیستی کوردستان، له هه موو کاتیک روشن تر و بی په رده تر له به ر چاوی کومه لانی خه لکی کوردستان دایه. رووداوه کانی ته م دوایی یه ی کوردستان، له مرودا وه ک کیشه ی نیوان دوو میلیشیای سه ربازی چاوی لی ناکریت؛ به لکو بووه ته ته وه ری ئال و گوریککی گه وره تر، که «روژئاوا» و ته مریکا و ده وله ته کانی ناوچه که خوازیاری جی به جی کردنی مه رامه سیاسییه کانی خویانن له سه ری. ته وه ریک، که تیایدا شووناسنامه ی وونی کومه لانی خه لکی کوردستان له چوارچیوه ی یه ک پارچه یی ته رزی عیراق پیناسه ده کات و وه لامی پی ده داته وه.

به راستی ته گه ر مارکس ته مرو بییایه، ده بویایه چی له ووته مه زنه که ی خوی بکردایه؟!

«میژوو دوو جار خوی دووپات ده کاته وه، جاریکیان به شیوه ی تراژیدی، جاری دووه م له باری کومیدی دا»

ته م گالته جاری یه به چاره نووسی خه لکی کوردستان، تاکه شه ره فیکه که ناسیونالیزمی کورد و بزووتنه وه که ی بو ده بیان جار له میژووی خویاندا به خه تیکی خویناوی توماریان کرد.

«... ته مرو روژیککی تری ئاسایی کارمان ده سته پی کرد. تاکه جیاوازیه ک که له گه ل دوینی دا هه یه، ته وه یه که ئالا زه رده کان گوردان به سه وز.»

ته مه ووته ی یه کیک له فه رمانبه رانی FN بوو کاتیک سلیمانی که وته وه ژیر ده سته ی. ن. ک. شاره کانی کوردستان له سایه ی ده سه لاتداریتی حیزبه قه ومیه کانی کوردا چه ند جار ده ستا و ده سته پی کرا. چه ند جار ئالا هه لکراوه کانی سه ری گوردرا. به لام ته وه ی له م ناوه دا، وه به تایبه تی له م رووداوانه ی دوایی دا ئالای وون بوو، ئالای خواست و ئیراده ی کومه لانی خه لکی کوردستانه.

زیاتر له ۳ ملیون ئینسان له فه رهه نگی ته م هیزانه دا، جیگا و ده نگیکیان نی یه. له بازنه ی (شه ر) مفاوه زات... شه ر) ی ته م حیزبانه دا، خه لکی کوردستان ته نها سووته مه نیه کی هه رزانی جی به جی کردنی ته و مه رامه سیاسییه و دوا ئامانجه گه وره یه ی ناسیونالیزمه، که ته نها له یه ک رسته دا کوده کریتته وه: «شه ریک بوون له گه ل رژیم دا بو حوکمرانی کردنی خه لک.»

ته مه ش ته نها به مانای گورینی روخساری چه وساندنه وه یه، نه ک ریگا چاره ی واقعی بو سته میک که له خه لکی کوردستان ده کریت. ته م وه حشیگه ری یه ده بی ده ست به جی کوتایی پی بیت. «هانا» له زه ماوه ند و هه لپه رکیی هیزه کانی زه ردو سه وز دا، ته ماشاکه ر و چه پله لیده ریکی گه مژه نیه. هه موو هیزه کانی ده رگیر، له ته مریکا و غه رب و رژیمی عیراق و تورکیا و ئیران و حیزبه قه ومیه کانی کوردستان له خولقاندنی دوزه خی ته مروی کوردستان دا مه حکومن.

کفر، تاوان یا حق؟

سینا پدram

گومان له بوونی مفهومیک به ناوی خوا، قادری موتله ق، خولقینه ری ئاده م و عالہ م و ره د کردنه وه که ی به ته ندازه ی میژووی به دی هاتنی خودی ته م مفهومه کونه. به لام مافی ره د کردنه وه ی ته م جوړه مفهومه ئایینی یانه، هه میشه یه کی له و بابه تانه بووه که له میژوی ئینسان دا زور کیشه ی له سه ر کراوه. میژوویه ک که لاپه ره کانی پره له گوشت و بر و نازار و ته شکه نجه ی ته و ئینسانانه ی که دژ به ئایین راوه ستاون.

دین و ئایینه کان له بیدایه تی به دی هاتنیانه وه، به رهه می بی هیزی ئینسان له به رابه ر گورینی دونیای ده ور و به ری به قازانجی خوی بوون؛ به رهه می داموای ئینسان له به ره نگاری له گه ل سروشت، به رهه می ناهه مواری یه کانی ژیانی کومه لایه تی و نابوری بوون. ته گهر چی ئایینه کان، هه م له رواله ت و هه م له ناوه روک دا، نیشاندهری ناتوانایی ئینسان له لیکدانه وه ی دیارده کان، لالانه وه و پارانه وه ی ئینسانی ترسینراو و تحقیرکراو، سه رسورماوی مروف له هه ژاری و چاره ره شی بووه، له هه مان کات دا وه سیله یه ک بوون له ده س چینه ده سه لاتداره کان بو سه قام گیر بوونیان و بو ته به دی کردنی لاوازی ئینسان و نابه رابه ری و هه لاواردنی چینایه تی.

هه لویستی ئایین سه باره ت به ئینسان بریتی یه له ته حقیری توانایی ئینسان له تی گه یشتن له شتی نه زانراو. به م پییه ئایین هه میشه کوسپی سه ر ریگه ی ئینسان بووه له ناسین و شاره زایی ته و به سه ر خوی و دونیای ده ور و به ری دا. به مانایه کی تر، بوچوونی ئایینی له ته سل دا دژی عیلمه و ته مه گشت ئایینه کان له ئیسلام و مه سیحییه ت و یه هوډییه ته وه تا تازه ترین خورافه کانی سه ده ی حازر ده گریته به ر. هه ر بویه ش که لک وه رگرتن له ئایین، له لایه ن چینه ده سه لاتداره کانه وه بو خه رفاندنی خه لک له هه موو ده وه جوراوجوره کومه لایه تی یه کان دا، نه ک هه لکه وتیکی ئاسایی، به لکو له تاییه تمه ندیه کانی ئایینه؛ چونکه ئایین خوی له نه زانی، له زانستیکی به رئاوه ژوو سه رچاوه ده گری. دونیای ئایین، دونیایه کی سه ره و نخونه. دونیایه که بو مردووه کان، نه ک بو ئینسانی زیندوو و داهینه ر.

به لام له دونیای زیندوووه کان دا، واته له دونیای راسته قینه دا، ئایین به ریکخراوه و سازمان و دام وده زگا جوراوجوره کانیه وه (وه کو کلیسا، مزگه وت، ته کیه و خانه قا و هتد...) هه ر به ته نیا خه ریکی روخاندنی زانایی ئینسان نه بووه. ئایین، هه ر کات ده سه لاتی گرتووه ته ده ست، سامناکترین و نائینسانی ترین به لای به سه ر ئینسانیه ت هیناوه. ئایین، کاتیک که ده سه لاتی به ده سته وه نی یه، کرنوش به ر، مل که چ و خوش مه شره فه؛ به لام کاتیک که ده سه لات ده که ویته ده سته، دره نده ترین، کونه په رستانه ترین و نائینسانی ترین شکلی حوکومه ت داده مه زینتی.

ئایین . هونه ر و عیلم:

ته به دی یه ت و ژیانی هه تاهه تایی، یه کی له کوتترین ناواته کانی ئینسانه. به لام ژیان هیشتا نهینی ته به دی یه تی به ته واوی بو ئینسان نه درکاندوه. ته به دی یه ت هاوژادی بی بر و دواپی ئینسانه و درپژخایه ن ترینیشی ده بی. ره نگه ته و کاته ی که ئینسانی ته شکه وت نشین، دیواری ته شکه وته کانی به ره سمی جوراوجور ده رازانده وه، له هه ولی دوزینه وه ی وه لامیک بو ته م نهینی یه بووی. وه لامی ئایینی و ئایین خوشی، بو ته م پرسیاره هه ر وه لامی ئینسانیکی نه زان و ده سته وسان له به رابه ر سروشت دا، که هه م غه له ته و هه م کوسپیکه له سه ر ریگه ی ئینسان.

غه له ته؛ به هوی ته وه ی که ئایین، تاره زوی ته به دی یه تی ئینسان له م دنیا یه دا ده فروشی به ژیانی هه تا هه تایی له دونیای خه یالی دوا ی مه رگ دا. ئینسان به شوین ژیانی هه تاهه تایی له دونیای راسته قینه دا بوو، به لام به هوی

نه زانی و ناتوانایی خوی له دوزینه وه ی وولامی شیاو بو رووداوه کانی سروشتی و ژیانی ده ور و بهری خوی به گشتی؛ دل به ژیانی هه تا هه تایی له دنیای خه یال دا خوش ده کا. هه ر به و شیوه یه ی که خوا جوراوجوره کان، (یان خوی تاخانه ی نه و نایینه ی که یه ک خویان هه یه و نه رک و خصوصیات یه خلایقی گشت خودا ورد و درشته کانی پیشوویان به یه ک خوا سپاردووه) کویی یه کی به راوه ژوو له خودی نینسانن؛ به هه شت و ژیانی هه تاهه تایی له دنیای دوی مه رگیش، وینه یه کی کال و بی تروسکه یه له ناواتی ژیانی نه به دی نینسان له م دنیا یه دا.

وه لامی نایین هه له یه، چونکه پاداشی هه ول و ته قه لای نینسان بو نه به دی مانه وه، هه لده گری بو دوی مه رگ، نه ک نه و کاته ی نینسان زیندوه. نه مه نیتز نه ک ولامه به لکو خوی کوسپیکه له سه ر ریگای گه یشتن به وه لام.

به لام عیلم و هونه ر، تا نه و جیگه یه ی خویان له چنگ دیوه زمه ی ناین ده ریاز کردبی، ولامیکی تریان سه باره ت به و ناواته نینسانی یه، واته ژیانی هه تا هه تایی داوه ته وه. عیلم و به تاییه ت عیلمی پزیشکی، بو هه تاهه تایی کردنی ژیان، روو ده کاته پاراستنی ساغی و سلامه تی نینسان، به ره نگاری کردن له به رابه ر نه خوشینه کوشنده کان و دیتنه وه ی جی په نجه ی مه رگ له ناو خانه «cell» و جینه کان «gene» دا.

له روانگه ی هونه ره وه، ژیانی نه به دی له داهینانی بی وه ستانی نینسان، له هه لسوران و تیکوشانی دا و له مادی یه ت به خشین به تیکوشانی فیکری و جسمی نینسان دایه. داهینانی هونه ری له بنه ره ت دا، وه دپهینانی نه م ناواته نینسانی یه یه. ره نگه نه و گیان له به ره نه شکوه ت نشینه ی که شیوه ی راوه که ی له سه ر دیوار نه خش ده کرد، بی نه وه ی خوی بزانی، هه ر به م هیوایه وه نه و کاره ی کردبی.

به ربه ره کانی و کیشه ی نایین له گه ل عیلم و هونه ری پیشره و، له بنه ره ته وه، ده گه ریته وه سه ر جیاوازی له وه لام دانه وه به م پرسیاره نینسانی یه. نایین نینسان فیری ده س له سه ر ده ست دانان ده کات به لام عیلم و هونه ری پیشره و و نازاد روویان له هیزی داهینه ری نینسانه. عیلم و هونه ر بانگه وازی نینسان ده که ن که له ناسمانه کانه وه، له دنیای خه یال و نایین وه رگری و بیته وه سه ر دنیای راسته قینه تا بتوانی به ر له وه ی دره نگ بی، به ر له وه ی نایین کوتایی به ژیانی بینی، که لک له زانست وه رگری.

جیگای داخه که نه مرو له کوتایی سه ده ی بیسته م دا، نه ته نیا شاهیدی زیندوو مانه وه ی نایین، به لکوو ده بینین که نایین به وپه ری بی چاو و روویی له مه یدانه کانی سیاسی و کومه لایه تی دا خوتی هه لده قوتینی. نه م رووداری یه ی نه وروی نایین له سایه سه ری هیرشی بورژوازی کونه په رست له ده یه کانی ۹۰-۱۹۸۰، بو سه ر ده سکه وته کانی چینی کریکار و نینسانییته له مه یدانه کانی ثابوری و سیاسی. بو وینه له ویلایه تی ئالاباما ALABAMA له ئامریکا، ته واوی نه و کتیبه بیولوژی یانه ی که تیئوری «ته کامولی داروین» یان تیدایه و له قوتابخانه کان دا ده خویندردی؛ ده بی له سه ریان بنووسری که نه م تیئوری یه هیشتاش هه ر جیگه ی باسه و ته واو په سند نیه! سیاسیته داران و لی پرسراوانی دهوله تی له ویلایه تی (نیو هه میشایر) New Hampshire خه ریکن قانونیک دامه زرینن که دایک و باوکی منالانی قوتابی، مافی نه وه یان پی بدری که له مه دره سه به ر به فیر کردنی تیئوری ته کامولی داروین به منداله کانیان بگرن. نه م پیشنیاره له لایه ن (په ت بوکانن) Pat Buchanan یه کییک له نوینه رانی سه ره ک کوماری ئامریکا له لایه ن جمهوری خوازه کانه وه، پشتیوانی لیکرا. نه مه نه ک ته نیا هه ولدانه بو ره د کردنه وه ی تیئوری داروین، به لکوو هه ولدانیکه بو هیئانه وه رووی کونه په ره ستی سیاسی به ر له رنسانس.

مافی بی قهید و شهرتی «کفر کردن»:

ره نگه هیشتا بو هه لسه نگاندنی ده یه ی نه وه د وه ک ده وره یه کی میژویی تاییه ت به تاییه ت مه ندیبه سیاسی، نه ده بی، عیلمی، تکنیکی و هتد، زوو بی. به لام هه ر ئا ئیستا ده کری ئیشاره یه ک به تیئوری «نیسی فیه رنه نگی»

Cultur relativism بکه یین که وه کو سیستمی فکری، روانگه یه ک بو چونه تی هه لویست گرتن سه باره ت به کومه لگا جوراوجوره ئینسانی یه کان له لایه ن ده وله ته کان، کوره ناکادمیک و دانشگاگان، و ئیدئولوگه کانی بورژوازی به تایبه ت له کوتایی هه شتاکان دا هاته گور و ته نانه ت ره خنه ی کرده ناو کوره «چه پ» کانیش.

ئه م تیئورییه له شیوازی جوراوجوری فه رهه نگی و کولتوری یه وه، ده س پیده کا و ده لی که هه ر فه رهه نگیک پیوه ری مه تنقی خوی هه یه و هه ر بویه ش هه لسه نگانندی فه رهه نکه جوراوجوره کان مومکین نیه. به م شیوه یه ده که ویته پاکانه کردنی له روانگه ی کومه ل ناسانه و ئینسان ناسانه بو ئه م جیاوازی یه فه رهه نگی یانه و حقانیت ده دا به جیاوازی یه کان؛ یان هه ر گویی خوی لی ده خه وینی.

له مه یدانی سیاسی دا، ئه م روانگه یه ده بیته هوی دانانی پله و بایه خی جوراوجور بو مروف به پیی ئه وه ی له چ وولاتیک له دایک بووین و له ژیر ناوی ریزگرتن له فه رهه نکه جوراوجوره کان، له به رابه ر نائینسانی ترین و دواکه وتوتترین سیاسه ته کان و سوننه ته کان دا بیده نگ ده بیت؛ یا موری ره وا بوونیان لی ده دا.

له ئاکار و کرده وه ی روژانه ی ده وله ته ئوروپاییه کان و ئامریکای شیمالی، ئاکامی عه مه لی ئه م روانگه یه، بووه ته هوی جیاوازی دانان و هه لاوردنی سیستماتیک له نیوان ئینسانی سپی و به ره گه ز ئوروپایی له لایه ک و خه لکی غه یه ئوروپایی و چاو پوشی یان پاکانه کردن بو جه نایه ت و ره شه کوژی یه کانی نایین له وولاتانی وه کوو ئیران، هیند، پاکستان و هتد. مانای ئه م روانگه یه به کورتی نکولی کردنه له جه وهه ری یه کسانی ئینسان، بی له به ر چاوگرتنی ره گه ز، جنس و شوینی له دایک بوون.

له به رابه ر سیاسه ت و روانگه ی له م چه شنه دا، ده بی له سه ر به رابه ری ئینسان کان و ئازادی بیر و را، بی سه ره نج دان به جیاوازی فه رهه نگیه کان، پی دابگیری. ئازادی کفرکردن له گشت ولاتانی دونیادا و به تایبه ت له و ولاتانه ی که نایین به له شکری چه قوکیش و گوپال به ده سته کانی یه وه، هه ر سات و کاتیک ژیان له خه لک ده کا به جه هه ننه م، ده بی مافیکی زور ئاسایی ئینسانی ئه مرو بی. نه فی کردنی دین و ته بلیغی دژ به نایین به هه ر شیوه یه ک، له بلاو کردنه وه ی ووتار و نووسراوه ی زانستی و فه لسه فی، ره خنه گرتن له بوچوونی نایینی و هو و نه تیجه مادی یه کانی، ده ربرینی ئاشکرای باوه ر نه کردن مه سه له ی نایینی و به خوا و به هه رچی ئینسان به ره و دیلی و زه بوونی هان ده دا؛ له ته نز نووسین و گالته کردن به گشت موقه ده ساته نایینی یه کانه وه بگره هه تا لیکولینه وه ی میژویی و کومه لایه تی له م باره دا... هه مووی ئه وانه مافی بی قه یید و شه رتی هه ر ئینسانیکه. ئه مه ش له پی داگرتنیکی دووباره له سه ر ئازادی بیر و را ده ربرین به ولاوه، شتیکی تر نیه.

له سه رده میک دا که به هه زاران داوی دیار و نادیار خه ریکی سه ربرینی ئازادین (هه ر له دانانی یاسای کونه په رستانه و هورژومی راسیستی و ره گه زپه رستانه له ولاتانی ئوروپاییه وه بگره تا ئه و ولاتانه ی که نایین له ناویان دا خه ریکی خه رفاندن و سه رکوت کردنی ئاشکرایه)، که واته ده بی به ده نگی به رز و روون و ئاشکرا، له سه ر ئازادی و مافه کانی ره وای ئینسان بدویین.

له سه ره تای سه ده ی بیست ویه که م دا، ئه م داوایه زیاتر له ته نزیکتی تال ده چی! به لام کاتیک که روناکییرانی ئه م سه ده یه، ته نانه ت به ئه ندازه ی روناکییرانی بورژوازی سه ده ی هه ژده ش له به ره نگاری له گه ل خورافه و ورینه ی نایینی دا، جورشه تیان نییه، یا نایانه وی ئه وه نده به جه رگ بن؛ کاتیک که روناکییران و نووسه ران و روژنامه گه رانی ئیرانی ئه م چه ن ساله ی رابردوو ته نانه ت به ئه ندازه ی نووسه رانی ده وره ی مه شروتییه ت له سه ده ی رابردوو دا، وه کوو «ئاخوندزاده»، «لاهوئی»، «صام»، «معجزه شبستری»، «ئه حمه دی که سره وی» و «صادق هیدایه ت»، بو ره خنه گرتن له نایین و نه کبه تی نایینی زمان له زاریان دا ناگه ری؛ کاتیک کونه په رسته ئیسلامییه کان له کوردوستانی ئیراق دا هه ره شه ده که ن بو کوشتنی ریبوار ئه حمه د به بونه ی نووسینی ووتاریک سه باره ت به بناغه ی جه نایه تکارانه ی نایین و روانگه ی نایینی سه باره ت به ژن؛ کاتیک میرمنالیکی مه سیحی له پاکستان به جورمی ووتنی قسه ی «ناحه ز» به

ئىسلام، مەھكۈم بە مەھ رگ دە كرى؛ كاتىك ئىسلامىيە كان دە يانە وى «سە لمان روشدى» و «تە سلىمە نە سرىن» بكوژن؛ كاتىك ئىسلامىيە كانى توركيە بە ر لە مە رگى عە زىز نسىن دە يان ويست لە ناو ئاگردا بيسووتىنن؛ كاتىك لە زورىك لە وولاتان دا، ھە زاران كومونىست و ئازادىخواز بە جورمى خوا نە ناسى، زنجير و ھە پس و ئە شكە نچە دە كرېن.... ئىتر ھىچ گومانىك لە ۋە دا نامىنى كە داواكارى ئە م مافە (دژ بە ئايىن بوون) واتە مافى ژيان، مافى ژيانىكى ئارام، مافى ژيانىك دوور لە سىبە رى رە ش و نە حسى ئىنسان كوژە كانى ئىسلامى، پروتستانت، كاتولىك، يە ھودى، سىك و ھىندو و ھە زار و يە ك گوى دريژى مە ندیل بە سە رى تر! ئازادى تە بلىغ دژى ئايىن، دە بى لە ناو قانون دا بگونجى و ھە ر چە شنە ژىر پى خستنى ئە م ئازادى يە، سزا بدرى.

بە لام ئە مە _ بە قانونى كردنى ئە م مافە _ سە رە تاي ئە و رىگايە كە كە كوتايىبە كە ي بە لە ناوچوونى ھە ر جورە ئايىنىك، بە لە بە ين چوونى ئايىن ۋە ك ئالاي بە ختە ۋە رى خە يالى بە شەر، بە لە ناو چوونى كويلە تى ئىنسان لە بارە گاي خواكانى ئاسمان و زە وى دا، دە رازىتە ۋە. لە گە ل ۋە دى ھاتنى كومە لگاي ئازادى ئىنسانى، ئايىن ئىتر دە بيتە شتىك كە بە دە ۋە ي پىش لە ميژووى بە شە رە ۋە پە يۋە ندى ھە بوۋە.

ئە گەر بورژوازى و كۈنە پە رە ستى ئايىنى دە يانە وى زانستى ئىنسان بە سە ر خوى و جىھان دا بگە رىنە ۋە دواۋە بو دە ۋرە ي بە ر لە رنسانس، واتە سە دە ي ناۋە راست، سە دە ي زستانى ميژوى بە شەر؛ ئە گەر بورژوازى بو بە ئە بە دى نىشاندانى نىزامى ئە مرو، دىئاي بە رئاۋە ژوو، نىزامى كاپىتالىستى، پىويستى بە ئايىنە بو قە بولاندنى ئە م سە رنخوونىيە؛ ئە وسا تە نيا يە ك شت دە توانى كوتايى بە م ھە ۋە بوگە نە ي بورژوازى بىنى، ئە وىش شورشى سوسىيالىستى ئىنسانى نوى يە.

مندال و زمان

شه هلا

زانست روونی کردوته وه که مندال نه ک له کاتی له دایک بوونیه وه به لکوه له و کاته وه که له سکی دایکی دایه، ههستی گوی گرتن و زور له هه سته کانی تری هه یه.

هه ر بویه له یه که م ساتی له دایک بوونی دا ده نگی دایکی ده ناسی و به بونی ناشنایه. له هه مان کات دا مندال ناشنایه به ده نگی باوکی. مندالی کورپه، هه سستی زور به هیزه بو زمان و گوی لی بوون؛ دیاره تی ناگات به لام ناشنایه به ناواز و میلودی ده ننگه کان.

زانست سه لماندوویه تی که نه و گورانی و چیروکانه ی دایک ووتوویه تی به به رده وامی له کاتی سک پری دا، کورپه ی تازه بووی ناشنا ده بی پییان و به گوی لی بوونی نه و گورانیه نارام نه بیته وه و خوشحال ده بی. کاتیک دایک و باوک یان که سیکی نزیک، کورپه نه دوینی و نه یلاوینی، کورپه به نیگا و جوولانه وه ی لیوی، به رامبه ره که ی ده پیوی و هه ولی لاسایی کردنه وه ی ده دات. جا لاسایی کردنه وه یه که م هه ول دانه بو فیروونی زمان. بو نه م به سته ش نه بی چه ند جاریک نه و ده ننگانه ی گوی لی بی، بو نه وه ی بتوانی بیلیته وه. نا له م روله دا پیوستی به که سانی گه وره نه بی بو نه وه ی به شداری له گه ل دا بکه ن.

گروگالی مندال بریتیه له یه که م شیوازی قسه کردنی که نه وه ش ته نها ده رکردنی چه ند ده نگیکی بی مانایه، به لام له نه نجامی دووباره کردنه وه و هاویه شی کردنی گه وره له گه لیدا، فورمی ووشه وه ر نه گری.

هه موو منالیک له دنیا دا بی ره چاوکردنی زمان و میلله ت، چه ند ده نگیکی هاویه شیان هه یه که له دوایی دا ده بیته ووشه ی به مانا. بو نمونه مندال که ده لی «ماما» مه به سستی دایکی نیه، به لام دایک که گویی له و ووشه یه ده بی له خوشی دا که کورپه که ی ناوی ده با چه ند جاریک ووشه ی «ماما» دووباره ده کاته وه و خوی ده ست نیشان ده کات بو منداله که. نیتیر به م جوهره ووشه ی «ماما» ده بیته راستییه ک له لای منداله که که واته ی دایه یه.

به هه مان شیوه، مندالی کوردیش نه م ووشه یه ده لیت، به لام له به ر نه وه ی نیمه به دایه نالیین «ماما»، ووشه که لامان ده بیته مه مه، واتا شیر یان خواردن له لای مندال دروست ده که یین؛ ووشه ی داده ده که یینه دایه و هه روه ها... که واته گروگال و وورته وورت و ده ننگه کانی مندال نه بی وه لام بدریته وه و دووباره بگریته وه له لایه ن ده ور و به ریه وه، ده نا له قسه ده که وی و تووشی مه ترسی که ر و لالی ده بی.

نمونه یه کی زیندوو

له سالی ۱۹۸۸ له شاری «نوریبرو» له کورسی زمانی نیشاره ت (Teckensprak) بووم، ماموستایه ک که ده رسی پی ده گووتین دایک و بابی که رولال بوون. ماموستا که سه ر گوزشته ی منالی خوی گیرایه وه که گویا تاکو ته مه نی دووسالی وا زانراوه که که رولاله. به هوی تووش بوونی نه خوشیه کی گویچکه ده بریته لای پزیشکی تاییه تی و له نه نجامی چه ند تاقی کردنه وه یه کی ناسایی دا پزیشکه که بوی ده رده که وی که نه م منداله که ر نیه و له دوایی دا ده رده که وی که لالیش نیه، به لکوه له ته مه نی کورپه یی دا که گروگالی کردوه، که سیک نه بووه هاویه شی قسه کردنی بکات و بیدوینی (چونکه دایک و باوکی که ر و لال بوون).

جا منداله که ده رفه تی لاسایی و دووباره کردنه وه ی بو نه خولقاوه؛ هه ر بویه له ده ننگ و گر و گال که وتووه؛ بی ده ننگ ماوه ته وه و بوی بوته سیفه تیکی سرووشتی. پاش نه وه ی منداله که نه خریته ژیر چاوه دیری تاییه تی یه وه، به ماوه یه کی که م نه که ویته قسه و ده ر نه که ویت که نه که ره و نه لاله.

به لام له سه ر ووتته ی خوی له سه رده می مندالی دا، دواى ته وه ی فیری زمان ده بیت هه میشه هه ست به نادلیایی و ترس ده کات له ده وروبه‌ری، چونکه دلنیا ناییت له وه ی که خه لک لیی تی بگه ن؛ به لام ته وه هه سته ی پاش ماوه یه ک نامینی. له کوتایی دا ته و ماموستا لیهاتووه ی لی ده رچوو که ده رسی به چه نده ها که س ده ووتته وه.

قسه کردن به زمانی مندال:

له ته مه نی یه ک سالی دا، مندال ووشه به کار دینی بو ده‌ریینی مه به ستیک، واته رسته یه ک به یه ک ووشه ده گه یه نیت؛ بو نمونه ووشه ی «ئاو» مانای تینومه. له و ماوه یه دا هه موو جوره گفتوگویه ک و جووله و یاری کردن و به سه‌رهاتی روزانه، ته بنه سه‌رچاوه یه ک بو فیربوونی زمان. مندال هه ر وه کو مروقی گه وره جیوازن له توانا و به هره یان دا؛ هه ندی زوو فیری قسه کردن ده بن؛ هه ندیکی تریان دره ننگ تر. لیره دا ته وه گرنگه که ده ست نیشانی بکه یین که وا مندالیک که له قوناغی زمان فیربوون دایه، ره ننگه دره ننگ تر زمانی بیژی به ووتته، گه ر بیت و بیجگه له زمانی دایکی، زمانیکی تریشی هه بی له ده وروبه‌ردا که پیویست بی فیربویی؛ گه رچی منالی بچووک بی شک توانای فیربوونی چه ند زمانی هه یه. له ته مه نی دوو سالی تاکوو دوو سال ونیوی، منال ته توانی به هوی دوو سی ووشه وه رسته یه ک بهینی و هه سته کانی ده رببری و هه ر له م کاته دا شیوه ی گراماتیکی زمانه وانی تا راده یه ک دیتته ناوه وه.

دیاره گه وره به زمانیکی ساده مندال ده دویینی و کاتی مندال قسه ده کات گرنگ نیه گه ر بیت و منداله که هه له ی زمانه وانیشی هه بیت؛ به لکو گرنگ ته وه یه که گه وره به زمانیکی پاک وه لامی بداته وه و هه رگیز هه ول نه دری ووشه هه له کانی به شیوه یه کی راسته وخو و وه کو ماموستایه کی زمانه وانی بو راست بکریتته وه؛ به لکو هه میشه سه رنجی منداله که راکیشه بو ته وه ی خوشی له و گیرانه وه یه و گفتوگویانه بیینی و ریگه بده با له هه مان کات دا به ناراسته وخو و له ریگای دووباره کردنه وه وه، ووشه کانی به راستی پی بلی.

باشترین ریگه بو گه شه پیدانی زمانی مندال، دواندن، گوی گرتن لیی، گرنگی دان به قسه کانی، یارمه تی دانی بو ته واوکردنی ره سته کانی له کاتیک دا که ووشه ی بو نه دوزیته وه، نه فه س دریژی و ماندوو نه بوون. هه رگیز ماندوو مه به به پرسیاره بی سنوور و دووباره کراوه کانی مندال. وه ک دایک و باوک ته بی توانا و کاتمان هه بی بو وه لام دانه وه و روون کردنه وه بو منداله که مان.

دوو زمانی بوون مندال:

سه باره ت به و خیزانانه ی که له وولاتیکی بیگانه ن و پیویست ده کات منداله کانیاں دوو کولتور و دوو زمان فیربوون؛ بو نمونه بو نیمه که له وولاتیکی وه ک سووید دانیشتووین، سه یر نی یه گه ر بیت و مندال له کاتی قسه کردنی دا ووشه ی سویدی به کار بهینی، به لکو گرنگ ته وه یه دایک و باوک هه میشه به زمانی زکماکی (دایکی) خوی قسه له گه ل منداله کانیاں بکه ن و به هه مان زمان وه لامیان بده نه وه ته گه رچی پرسیاره کانیاں به سویدیش بیت؛ چونکه زمانی دایک بناغه یه بو فیربوونی زمانی دووه م. به پیچه وانه وه ته گه ر زمانی دایک نه زانرا، ته وه مندال ناییتته خاوه ن هیچ زمانیک. (هه ول مه ده به سویدی له گه ل منداله که ت بدوییت؛ چونکه هه رگیز ناتوانیت تو میلودی زمانه که به راستی ده‌رهینیت. له بهر ته وه بو سه‌رلی نه شیوانی مندال، چاکتره ته‌رکی یه که مت بیینی که ته ویش فیربوونی زمانی دایکیه تی.)

گیرانه وه و خویندنه وه ی چیروک:

کاتیک مندال تیکه لی ده وروبه‌ری ده بیت بیجگه له دایک و باوکی که سانی تریش ده بیینی و مه ودای زمان فیربوونی فراوانتر ده بی، رووداو و به سه رهاته کانی روزانه ی زورتر ده بی، هه ر به هه مان شیوه ش پیویستی به زمانیکی پاراوتر و

ووشه ی زیاتر ده بی بو ده ربیرینی هه ست و بیره کانی.

مندالان له ته مه نی سی تا پینج سالی دا زور قسه ده که ن له گه ل یه کتر دا ته نانه ت به ته نیاش بو خویان هه ر قسه ده که ن. له م ته مه نه دا مندال قسه کانی نزیک ده بیته وه له قسه ی گه وره وه، واته هه نگاویکی گه وره ده نی له زمان فیر بوون دا.

مندال هه میشه به یاری و گورانی و چیروک و به سه رهات گیرانه وه ده گه شیتته وه، جا ئه و شتانه گرنگیه کی زوری هه یه بو به ره وپیش چون و گه شه کردنی زمان و هه میشه پیی خوشه که گه وره یه ک ئه و شتانه ی بو بکات. بو نمونه کاتیک که چیروک بو منداله که ت ده خوینیتته وه بیجگه له وه ی دلنیایی و نزیک بوونه وه و گه رمی ده دیتی، ده رفه تیکی تری ئه ده یتتی بو فیر بوونی زمان و راستی ژیان.

ئه و منداله ی دایک و باوک کاتیان هه یه بوی و له ژیر سایه ی په یوه ندی یه کی خیزانی له بار دایه، ئارامتره و ده رک و تیگه یشتنی خیراتره و به سانای له گه ل که سانی ده ورووبه ری دا ده گونجی، له کاتیکدا مندالیک که له خوشه ویستی بی به شه و دایک و باوک به هوی سه رقالی یان گیروگرتتی خویانه وه کاتیان نی یه بوی، هه میشه ناره حه ته و به سانایی ناگونجی له گه ل ده ورووبه ری دا و له هه مان کات دا خاوه نی زمانیکی له بار نابی بو ده ربیرینی هه سته کانی. نه گونجانی مندال له گه ل ده ورووبه ری دا و تیکه ل نه بوونی به که سانی تر، ئه بیته هوی دابیرینی له کومه ل و به م شیوه یه زه مینه ی قسه کردن و په یوه ندی کومه لایه تی نابی. زور جار مندالی په نابه ر به هوی که م و کووری زمانی دووهه میه وه تووشی زور ناره حه تی و ده روی ده روونی ده بی و هه ندیک جاریش ده بیته مروقیکی ناله باریش.

گه ر بیت و مندالیکی په نابه ر نه توانی به سویدی هه ست و به سه رهات و رووداوه کانی روزانه ی بگه یه نیتته ده ورووبه ری (چ له باخچه ی مندالان بی یان له قوتابخانه و یان هه ر شوینیکی تر)؛ له کاتیک دا که هاوته مه نه کانی ئه و کاره به ئاسانی ده که ن، ئه وه لای منداله که هه ست به خوکه م کردن و بی بروایی به توانا و لیها تووی خوی لا درووست ده بی، چونکه مندال ناتوانی هوی ئه و نه زانینی زمانه شی بکاته وه.

بویه ئه رکی گرنگی سه ر شانی هه موو دایک و باوکیکه که کاتی پیویست بده ن به منداله کانیا و شیواز و ریبازی راست و درووست بگرن بو په روه رده و فیرکردنیا و ئاوه له کردنه وه ی ده رگای ژیانیکی به خته وه ر و تا راده یه ک که م نازار. دیاره به پله ی یه که م کومه لگا به رپرسیاری ئاسان کردن و جی به جی کردنی ئه و ئه رکه ی خیزانه. زمان تاکه ریگه ی پته و کردنی په یوه ندی یه کومه لایه تی یه کانه. ئه وه کاری گرنگی هه یه به سه ر درووست کردنی که سایه تی و هه لسوکه وته وه هه روه کو Benkt Erik Hedin ده لی:

به ووشه مروف دلخوش ده بی

به ووشه مروف تووره ده بی

به ووشه مروف تووره ده کری

به ووشه مروف ده لایینری

به هوی ووشه وه مروف فیرده بی

به هوی ووشه وه مروف خوی ده ناسی

ووشه کومه کمان ده کات بو ئه وه ی پیکه وه بژین

(ئه بی به پاراوی بدویم _ ۱۹۷۵ Gavereors)

له چاوه روانی گورانی یه کی تر دا.

ناسو

قسه له سه ر گورانی کوردی که م کراوه. ته زمه و تازه گه ری له ته ده بی کوردی دا و ناستی ره خنه له ته ده بی کوردی دا؛ ته مانه گه لیک له و ناو نیشانانن که له گوکار و روژنامه کانی ناوه وه و ده ره وه ی کوردستان دا ده بینین و له گه لیک کور و کومه له ته ده بیه کان دا دوویات ده کرینه وه.

به لام ته م کاره بو موسیقای کوردی، وه ک به شیککی جیانه کراوه ی هونه ر به گشتی، نه ک هه ر خاوه نی جیگایه کی دیاریکراو نه بووه، به لکو تاک و ته را باسی لیوه کراوه و له باشتین حاله تی دا، له بیر و رای گورانی بیژانی کورد به و لاره زیاتر نه بووه. دیاره ته ویش هه ر له کاتی رووبه روو بوونه وه بیان دا له به رامبه ر ته و پرسپاره ته قلیدیه ی که له گورانی بیژان ده کری سه باره ت به جیگا و ریگای موسیقای کوردی له ته مرو دا.

دیاره هوی ته م هه واری خالی یه ی هونه ری کوردی، له باسی موسیقا ده کری له گه لیک هوکار دا کو بکرینه وه. به فه رز وه رگرتنی گورانی کوردی وه ک که له پووریکی نه ته وه یی، نه گور و شایه ن ده ست لی نه دران، یه کیک له وانه یه. روشنبری موسیقا به گشتی خالیکی تره که له ناستیکی لاوز دایه و تا ئیستاش روشنبری موسیقا زور له دوا ی ته و گورانکاری یه خیرایانه وه ن که گورانی سه رده م پیی گه یشتووه.

بویه با ئیمه ش لیبه دا، ته و پرسپاره ی که رووبه رووی لقه کانی تری هونه ری کوردی ده کرینه وه، بخه یه به رده م موسیقای کوردی و پرسین: موسیقا و گورانی کوردی له چ ناستیک دایه!؟

دیاره لای هه موان ناشکرایه که ته و موسیقا و گورانی یه ی ته مرو له کوردستان دا بالا ده ستی خوی نیشان داوه، موسیقای «ته قلیدی» کوردی یه. ته م پیناسه ی ته مرو موسیقای کوردی له ده ره وه ی سنوره جوگرافیایانه ی کوردستان خوی دا، چه ند ده خویندریته وه؟ هه ر بویه ش جیگا و ریگای گورانی کوردی لای دلخووانی مودیرنی گورانی و موسیقای جیهان دا، ده کری هه نگاوی یه که م بی بو گه ران به دوا ی وولامی ته م پرسپاره ی هینامانه کایه وه.

من به ش به حالی خوم تووشی دله راوکی یه کی زور ده بم کاتیک هاوری یه کی ته وروپایی یان هه ر که سیککی تری هه ر سووچیکی ته م دنیا، داوای گوینگرتنی گورانی کوردیم لی ده کات.

((ته مانه زیاتر له گورانی میلی یه وه نزیکن، هیوادار بووم رووخساری ته مرو گورانی کوردیم بدیایه)). ته مه قسه ی هاوری یه کم بوو، که خوی موسیقاژه نی یه کیک له گروپه کانی ته مریکای لاتینه لیبه.

ته وه ی من ده مه وی له م کورته نووسینه دا بیخه مه روو، هه ولدانیکه بو گه ران به دوا ی رووخساری نادپاری گورانی و موسیقای نوی کوردی له مرودا، که نه ک هه ر خاوه نی ته م ده نگ و ناوازه نیه به لکو هیشتا بوونی خوی ته سه لماندووه .

بو چی گورانی کوردی تا ئیستا نه یتوانیوه سنوره کانی کوردستان ببه زینیت و، ته نانه ت ناتوانی هه ستی ئینسانیکی مودیرنی ته م سه رده مه به شوین خوی دا رابکیشیت؟! ئایا هه ر له به ر ته وه ی گورانی کوردی له خیزانی ناوازه کانی روژهه لاته و ناتوانی له و سنورانه تیبه ریت که ناوازی خورهه لات بوی کیشاوه؟! که چی گورانی تورکی و عه ره بی و هندی توانیویانه ته و سنوروشکاننده به ته نجام بگه یین.

به لام ته و وه لامانه ی که له ته نجامی پرسپاره کانی سه ره وه دا به ده ستمان ده گات به روونی و ناشکرایه ده دوین.

— بو چی کورد بوونی خوی سه لماندووه، تا کو بوونی گورانی خوی سه لمینیت؟

— ده ست گرتن به فولکلور و زیندوو کردنه وه ی که له پووری نه ته وه یی، نه ک هه ر به ته رکیکی نه ته وه یی پیروز له قه له م ده دری، به لکو به شیوازیک له شیوازه کان ده بیته چه کیککی به رگری.

به لام سه يره که له وه دايه، ته م وه لامانه ناتوانن خويان له به رانبه ر شيعر و شانو و چيروکی کورتی کوردی دا بگرن. ته گه رچی چهند هه وليک له ناوه راستی ساله کانی ۷. وه له کوردستانی عيراق دا درا بو نيشاندانی رووخسار و ده نگیکی تری گورانی کوردی. دياره ته و کاته له ژير ناونيشانی «گورانی روژئاوایی» دا خوی پيناسه ده کرد. ته ويش ته نها هه ر له به ر به کارهينانی گه ليک له و ناميرانه ی که له موسيقای روژئاوا دا به کار ده هينرين وه ک «جاز و گيتار و نورگون و.....». به لام له ره وتی به ره وپيش چوونی خوی دا، ته م هه ولانه که م ته مه ن بوون و له دواي خويانه وه ته نها چه ند ناويکيان به جی هيشت.

گورانی کوردی، تا ئیستا نه يتوانيوه ده ست به رداري فولکلور بيت. فولکلور تاکه سه رچاوه يه که که گورانی بيژ به بی دهردی سه ری له ژير ناونيشانی زيندووکرده وه ی ته ودا ده سستی بو بردووه و ده سستی بو ده بات. دياره نووکی ره خنه به رانبه ر به فولکلور نيه، به لکو روويه رووی ته وانه يه که مامه له ی «دوينی» يانه به فولکلور ده که ن له ته مرو دا. سه رچاوه ی گورانيه کانی «خاليد» گورانی بيژي جه زائير، که فروشی ته لبوومی گورانيه کانی بو ماوه ی چه ند مانگیک له لیستی يه که م و دووه می فروشگا کانی ته وروپادا بوو، فولکلوری جه زائيره. به لام نه فولکلور بوونی گورانيه کان، به لکو مامه له ی زيندوووانه ی گورانی بيژ بوو به ناوازه کان وای کرد که خاليد وه ک گورانی بيژيکی به ناوبانگ ده ر بکه وی. ته فسانه کانی هندستان و ژيانی پر سيحر و ته ليسماوی هندستان، ئيلهام به خش و سه رچاوه ی رومانه کانی « سلمان روشدی» ن؛ که چی لای روشدی ده بنه که ره سته ی «ئايه ته شه يتانيه کان» و زوريک له رومانه کانی تری. Folk music و Dans music دوو شکلی گورانين له ته وروپا دا، که تا ته مروش دريژه به ژيانی خويان ده ده ن. که چی له وولاتيکی وه ک سویدا، ABBA هه يه و بگره ده يه ها ناوی ناسراوی تر. هه ل و مه رج و سه رکوتی سياسي ته مريکای لاتين له گه ل کوردستان دا زور جياواز نيه، به لام گورانی موديرنی شیلی و نوروگواي و کوبا و زور شوينی تری ته مريکای لاتين بو هيچ که سيکی ته وروپا جيگای سه رسوورمان نيه.

هه ندی که س هوی قه تيس مانه وه ی گورانی سوننه تی کوردی له چوارچيوه ی خودی کوردستان دا له گه ل گری دانی به وه زعيه ته سياسي که ی کوردستان، ده به ستنه وه به ئيمکاناتی مادی و نه بوونی کومپانيای تومارکردنی مودرينه وه. به لام من پيم باشه ته و پرسياره له «يه لماز گونای» بکريت. له گه ل ته و هه موو ده ردی سه ری و بی ئيمکاناتی هونه ری و سه رکوتی سياسي تورکیا دا، له گه ل ته وه ی خوی له کاتی تومارکردنی فيلمه که دا له زيندان دا بوو؛ چون توانی خه لاتی فيستيقالی «کان» بيچريت؟

به لام ته مه ته نها گوشه يه کی کاره که يه. زه مينه ی قه تيس مانه وه ی گورانی کوردی له چوارچيوه ی خودی کوردستان دا و، دوست و ئاشنا په یدا نه کردنی ته م گورانی يانه له ده ره وه ی ته م سنووره دا، چه ق به ستنی گورانی يه کانه له ده وری شيوازی سوننه تی و باوی کوردی. هه ر وه ها ته سير مانه وه ی خودی گورانی بيژ و گورانيه کانيش له چوارچيوه ی فه رهه نگیک دايه که به خالی نه ته وه ده ست پی ده کات و ده گاته وه هه مان خال.

ناسيوناليزم نه ک هه ر بزووتنه وه يه کی سياسي يه که ئالاهه لگر و قسه که ری سياسي خوی هه يه، به لکو له بواری مه عنه ويات و هونه ری کومه لگادا هه تا ئیستا رابه رایه تی خوی سه پاندووه و به هه زار و يه ک شيوه خوی ده گوریت و ده ر ده که وی.

موسيقا زمانیکی جيهانی يه و ته م شوناسنامه جيهانی يه موسيقا له مرو دا له هه موو کاتيک به رجه سته تره. داهينانه نوی يه کانی ئامرازه کانی په يوه ندگرتن، ته مرو ئيتير سنووری به ئاسن هه لچنراوی زوريک له وولاته ديکتاتوره کان ده بریت و له ئيرانی ئيسلا م دا يه کيک له کاره گه وره کانی ده ستگا کانی سه رکوت به پله ی يه که م ده بيته: هه ولدان بو چونیتی به رگه گرتن به و شه پولي گورانی يه مودرينه ی که له ريگای سه ته لایته کانه وه خوی ده گه بينيته ته نانه ت ماله کانی نزیکي مزگه وتيش.

ته گه ر ناسيوناليزم له باری سياسي وه تراجيديا له سه ر تراجيديا له ميژووی کومه لانی خه لکی کوردستان دا ده خولقيني و

له باری سیاسیه وه له زونگاوی کونه په رستی دا چه قیوه؛ ته وه له باری مه عننه ویات و هونه ری کومه لگا دا به په یامی «پاراستنی موسیقای میللی کوردی»، موسیقای کوردی کیش ده کاته سنووره کانی زونگاوی خویه وه و ده ست ده خاته بیینی.

ته گه ر ته مرو هه ول و کوششه کان له ناوه وه ی کوردستان له و ئاسته دا بیت، ته وا پاش ۳۰ سال له به ره و پیش چوونی کومه لگا؛ تازه به تازه گورانی کوردی ده ست به داوینی ده فه وه ده گریته و نه ک هه ر مامه له یه کی مودرینانه به و نامیره موسیقی به ناکا، به لکه گورانی بیژی کورد وا لی ده کات که رایبکیشیته ناو چوارچیوهی ته سه وف و له ناو باغی عیرفانی شاعیرانی ته سه وف دا ویلی بکات و ده نگی خوی دابه زینیته ئاستی ده رویشیکی خانه قا، وه موسیقای «سینه کوتان» له سه ر هه مان موده ی «موسیقای ته سیلی ئیرانی» بکاته موده ی گورانی کوتایی ساله کانی سه ده ی بیست.

ته گه ر ته مه روخساری ئیستای گورانی کوردی بیت له ناوه وه؛ ته وا له ده ره وه ی کوردستان دا وینه که زور جیاواز نیه. تاکه جیاوازیه ک که له نیوان گورانی کوردی له ناوه وه و له دهره وه دا هه یه، ته نها له وه دایه: له ده ره وه به هوی به هره مه ند بوونی گورانی بیژ له گه لیک ئیمکاناتی ته کنیکی نوی، ده کری گورانیه کی پاکتر و پوخته تر تومار بکریته که له ناوه روک و شیوه دا سه ر به هه مان خیزانی گورانیه کوردیه ره سه نه که یه و، ته ویش دیاره له گوگریکی کورد به ولاره، که له چوارچیوه ی فه رهه نگی زالی ناسیونالیستی دا یه خسیره، کریاریکی تری بو په یدا نابیت. ئاخو کی له گورانی بیژه کان ته م ته لیسمه مان بو ده شکینیت و روخساری نوی و نیونه ته وه یی گورانی کوردیمان پیشکه ش ده کات؟

سه‌رنجیک له سه‌ر «نازادی تاکه ئینسان و هه‌له‌په‌رکی سوننه‌تی کوردی» نووسراوی سلیمان قاسمیانی (کاکه)

ئه‌حه‌مه‌ده‌بازگر

شک له‌وه‌دا‌نییه‌که‌نووسین‌و‌لیکولینه‌وه‌له‌سه‌ر‌هه‌له‌په‌رین‌و‌ره‌قس‌جیگای‌خوی‌هه‌یه‌و‌به‌تایبه‌ت‌ئه‌وه‌مه‌یدانیکه‌که‌هه‌تا‌ئیستا - ئه‌وه‌نده‌ی‌من‌بزانم - وه‌ک‌په‌ریزیکی‌نه‌شه‌مزاو‌وايه‌و‌قسه‌ی‌که‌م‌لیکراوه‌. به‌لام‌ئه‌وه‌ی‌کاک‌سلیمان‌قاسمیانی‌(کاکه)‌له‌هانای‌ژماره‌٣‌دا‌نووسیویه‌تی،‌شه‌ش‌ته‌قه‌ل‌و‌مانگه‌شه‌ویکه‌که‌وه‌ک‌پلاری‌کویری‌گورزان‌دوویه‌تی‌جا‌له‌هه‌ر‌جی‌یه‌ک‌که‌وته‌عه‌رز‌خوی‌و‌خوای‌خوی.

کاکه‌له‌ته‌جره‌به‌یه‌کی‌شه‌خسی‌خویه‌وه‌ده‌ست‌پیده‌کا،‌که‌ریزی‌هه‌له‌په‌رکی‌کوردی‌خه‌ریکه‌ده‌پیلشینی،‌قامکیک‌له‌چاوی‌میژوو‌رو‌ده‌کا،‌سیخورمیک‌له‌ره‌واپیتی‌عه‌شیره‌تی‌ده‌کوتی،‌وه‌سفیکی‌ناشاره‌زاینه‌و‌یه‌ک‌لایه‌نه‌له‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی،‌سه‌رچویی‌گیر‌و‌باقی‌بنیاده‌مه‌کانی‌ریزی‌هه‌له‌په‌رکی‌ده‌کا،‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی‌ده‌کا‌به‌ماریک‌-‌که‌ئه‌لبه‌ت‌ئه‌وه‌ی‌کاکه‌ده‌یلی‌ده‌بی‌هه‌ژدیها‌بی‌-‌که‌ریگه‌ی‌ده‌ره‌تان‌ت‌لی‌ده‌بری،‌سه‌ره‌نجام‌ره‌قسی‌دیسکو‌ده‌کا‌به‌ئالترناتیوی‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی‌و‌له‌کوتاییش‌دا‌ژماره‌یه‌ک‌له‌ناودارانی‌موسیکا‌و‌گورانی‌جیهان‌نیودیر‌ده‌کا.

من‌له‌م‌نووسراوه‌یه‌دا‌مه‌به‌ستم‌ئه‌وه‌نییه‌که‌دیفاع‌بکه‌م‌له‌هه‌له‌په‌رینی‌کوردی‌و‌به‌گژ‌ره‌قسی‌دیسکو‌دا‌بچمه‌وه‌. به‌بروای‌من‌هیچ‌کام‌له‌و‌ره‌قسانه‌نه‌بو‌مه‌حکوم‌کردن‌ده‌بن‌و‌نه‌بو‌ئه‌وه‌ده‌بن‌به‌روکیان‌بو‌دادرم‌. هه‌چیان‌ئاغای‌ئه‌وی‌تریان‌نییه‌. هه‌ردوکیان‌بو‌من‌وه‌ک‌یه‌ک‌بایه‌خیان‌هه‌یه‌و‌خوم‌له‌هیچ‌کامیان‌به‌بیگانه‌نازانم‌. هه‌ر‌دوکیان‌له‌نه‌زه‌ر‌منه‌وه‌نیشانه‌ی‌شادی‌و‌خه‌م‌به‌با‌کردن‌. هه‌ر‌دوکیان‌ره‌قسن.

کابرایه‌کم‌ده‌ناسی‌که‌به‌ر‌له‌رووخانی‌رژیمی‌شای‌ئیران‌وه‌ک‌سه‌مپاش‌له‌ئیداره‌ی‌مالاریا‌کاری‌ده‌کرد‌و‌له‌سه‌ر‌کاره‌که‌ی‌فیری‌ده‌رزی‌لیدان‌ببوو‌. دوا‌ی‌هاتنه‌سه‌ر‌کاری‌جومه‌ووری‌ئیسلامی‌و‌سه‌ره‌له‌دانی‌بزوتنه‌وه‌ی‌شورشگیرانه‌له‌کوردستان‌ئه‌ویش‌هیلا‌نه‌که‌ی‌لی‌شیوا‌و‌سه‌ری‌بی‌کلاو‌مایه‌وه‌. بزوتنه‌وه‌ی‌شورشگیرانه‌له‌کوردستان‌ئه‌گه‌ر‌زور‌لایه‌نی‌به‌نرخ‌هه‌بوو،‌بو‌کومه‌لیکیش‌بوو‌به‌ئاوایی‌بی‌مه‌لا،‌زور‌که‌له‌بابی‌کردنه‌بلقاسم‌. به‌م‌شيوه‌ئه‌م‌براده‌ره‌ش‌بوو‌به‌دوکتور‌. له‌سای‌رژیمی‌ئیسلامه‌وه،‌نه‌بوونی‌بیه‌داشت‌و‌وه‌زعی‌مه‌ینه‌تباری‌گوندنشینه‌کانی‌کوردستان،‌گه‌لیک‌نه‌خوشی،‌که‌وا‌ویده‌چوو‌ئاسه‌واریان‌نه‌مابی،‌سه‌ریان‌هه‌لدايه‌وه‌. بازاری‌ئه‌م‌دوکتوره‌ش‌گه‌رم‌بوو،‌گونداو‌گوند‌خه‌لک‌به‌شوینی‌دا‌ده‌چوو‌که‌بچی‌و‌نه‌خوشه‌کانیان‌ببینی‌. به‌لام‌دوکتور‌موشکیله‌یه‌کی‌هه‌بوو،‌نه‌ک‌هه‌ر‌له‌نیو‌ده‌ریای‌مه‌علووماتی‌دا‌چاره‌سه‌ری‌هیچ‌نه‌خوشیه‌کی‌پی‌نه‌ده‌کرا،‌به‌لکوو‌له‌لیسته‌ی‌نه‌خوشیه‌کانیش‌دا‌ته‌نیا‌نیوی‌دوو‌نه‌خوشی‌ده‌زانی:‌فشاری‌خوین‌و‌روماتیس‌م‌. هه‌ر‌که‌س‌له‌نیو‌قه‌دی‌بو‌سه‌ری‌عه‌ببیک‌هه‌بایه،‌فشارخوینی‌بوو؛‌له‌ویش‌به‌ره‌ژیر،‌روماتیس‌م‌. دوا‌ی‌چه‌ند‌مانگ‌له‌مه‌ته‌قه‌ی‌ژیر‌ده‌سه‌لاتی‌کاک‌دوکتور‌نیوی‌خه‌لکه‌که‌یان‌فشارخوینی‌بوو‌یان‌روماتیس‌م‌. بو‌ده‌رمانی‌هه‌ر‌دوو‌نه‌خوشیه‌که‌ش‌نیوی‌دوو‌ده‌رزی‌ده‌زانی‌که‌له‌به‌ره‌قه‌دیمی‌بوونیان‌له‌ده‌رمانخانه‌کانی‌شار‌گیر‌نه‌ده‌که‌وتن‌. ئه‌لبه‌ت‌هه‌موو‌نه‌خوشه‌کانیش‌چه‌وری‌و‌سویری‌و‌ترشیان‌لی‌قه‌ده‌غه‌ده‌کرا.

نووسراوه‌که‌ی‌کاکه‌زور‌وه‌بیر‌ئه‌و‌دوکتوره‌م‌ده‌خاته‌وه‌. خه‌لک‌له‌کوردستان‌به‌کومه‌ل‌هه‌لده‌په‌ری،‌ئه‌وه‌ده‌بیته‌عه‌ببیک‌و‌ئه‌و‌عه‌بیه‌ش‌خه‌تای‌ناسیونالیسم‌و‌مه‌زه‌به‌. ناسیونالیسم‌و‌مه‌زه‌ب‌قه‌باله‌یه‌کی‌ئه‌وه‌نده‌ره‌شیان‌هه‌یه‌و‌به‌جوریک‌نیوزراو‌و‌دژ‌به‌ئینسانن‌که‌ئه‌گه‌ر‌هه‌له‌په‌رین‌له‌کوردستان‌فشار‌خوین‌و‌روماتیس‌م‌بگری،‌ده‌کری‌به‌

حیاسابی ئەو دوو درنجه بیان بنووسی، بی ئەو ی که س ئوخۆنی بیستی. ئایا به راستی هه لپه رینی کوردی وه ک کاکه ده لی له قور چه قیوه؟ دواتر دیمه وه سه ر ئە م باسه.

هه ر چه ند _ به پیچه وانه ی مه یلی خوم _ له رووحی مه تله به که دوور ده که ومه وه، ناچارم زور به کورتیش بی له سه ر ئە و ته سویره که کاکه له ناسیونالیسمی کورد ده یدا، قسه یه ک بکه م:

" ئە گه ر ناسیونالیسم دوو سه ده له مه وه پیش له سه رده می سه ر هه لدانی سه رمایه داری دا به هوی کیشه ی توندی له گه ل فتودالیسم دا، روو له پیش بوو، ئە مرو ئیتر له کونه په رستی واتر هیچ شتیکی تری له هه مبانه دا نیه! موشکیله ی ناسیونالیسمی ئە مرو نه ک فتودالیسمی خوولاتی به لکوو بورژوازی نه ته وه ی تره " کاکه، هانای ژماره ۳.

کاکه به ناحه ق میدالیک ده دا به ناسیونالیسمی دوو سه ده له وه پیش. ناسیونالیسم له هیچ ده وه یه کی میژوویی دا _ وه ک کاکه ده لی _ له گه ل فتودالیسم ده سته و یه خه نه بووه. ئە سله ن شکلی باسه که به راوه ژوویه. فتودالیسم سیستمیکی کومه لایه تی یه له حالیکدا ناسیونالیسم باوه ریکی سیاسی یه. ئە وه ی له گه ل فتودالیسم ده رگیر بوو دیارده کانی نیزامی سه رمایه داری بوون نه ک ناسیونالیسم. ناسیونالیسم باوه ری به شیک له له شکری سه رمایه داری بوو له دژی فتودالیسم. روو له پیش بوونی ئە و باوه ره ئە گه ر بوختان نه بی به شیدده ت له ژیر پرسیار دایه.

موشکیله ی ناسیونالیسم ئە مرو له کوردستان بورژوازی نه ته وه ی تر نییه. من ده زانم کاکه ش تلویزیونی هه یه و روژنامه ش ده خوینیته وه، پیم سه یره که ئە و چاو له و راستی یه ده قونجینی که ناسیونالیسم له هیچ ده وه یه کی تاریخی دا به ئە ندازه ی ئە مرو گوی له مستی بورژوازی نه ته وه ی تر نه بووه. ژماره ی ئە و دیپلوماته ناسیونالیسته کوردانه ی که ئە مرو له به ر کوشکی سپی نامریکا و پارلمانه کانی ئوروپا دا خه ریکی سوالن، زور له ژماره ی ئە و بنیاده مانه ی که کاکه له ریزی هه لپه رکیی کوردی دا ده پلیشینن زیاترن.

"به پیی بوچوونی مه زهه بی به تاییه ت له وولاتانی روژه لات دا، ره قسی نوی، ره قسی دیسکو، بی ئە خلاقتی و فه ساده. گویا ئە م ره قسه لاوه کان هه لده خله تینی و شه رم و شکویان لی ده بری." هه مان سه رچاوه.

به م شیوه کاکه وا ده نوینی که بوچوونی مه زهه بی _ لیبه دا ئیسلامی _ هوگری ره قسی به کومه له و ته نیا ره قسی به کومه ل (تازه ئە گه ر مه لای وولاتی هه لپه رینی به کومه ل بزنان دیسکو چییه) به بی ئە خلاقتی ده زانی. هه لپه رین خوی یه کیک له و دیاردانه یه له کوردستان که ئە گه ر مه یدانیکی ئاشکرا بو دژایه تی و تیکوشان له دژی مه زهه ب نه بووی، لانی که م شوینیک بووه که له وی دا مه زهه ب پاشه کشه ی پی کراوه. هه لپه رین _ به کومه ل و بی کومه له که ی _ له دژی مه زهه به و کاکه به داخه وه له ناست هه لپه رینی کوردی حوکه دژی مه زهه بیه که ی کول و نه بره.

پرسیار ئە وه یه که ئایا به راستی هه لپه رینی کوردی به و شیوه که کاکه ته سویری ده کا دزیو و مه نفی یه ئایا هه لپه رینی کوردی ماره و له لاقت ده ئالی و ریگه ی دهره تانت لی ده بری؟ ئایا ریزی هه لپه رکیی کوردی ئە و شیتخانه یه که وه ک کاکه ده لی بنیاده مه کانی هه لده به زن، داده به زن، ده قیژینن و جه زم ده بن؟

به بروای من نا! له وولاتیک که دیوه زمه ی ره شی مه زهه ب و خه فه قان ده سه لاتی به ده سته وه یه، له وولاتیک که شادی قه ده غه یه و پیکه نین تاوانه، له وولاتیک که مافی مروث خولیایه کی دووره ده سته و ده نگی ئازادی پشووبر ده کری، هه لپه رین _ جا گریمان به کومه ل بی _ یه کیک له و دیارده پیروزانه یه که نه مردنی شادی و پیکه نین به لمبوزی پاریزه رانی شه و دا ده داته وه. هه لپه رین حوزووری ئە و له حزانه یه که خه م ده نیژی. بی ئە رزش کردنی ئە م شکله له شادی ریگه کردنه وه یه بو شه پولی ئە و نازارانه که لانی که م له کاتی هه لپه رین دا ژانه که یان وه ها گورچک بر هه ست پی ناکری.

که سایه تی تاکه که س له هه لپه رینی به کومه ل دا وه ک کاکه ده لی بی مه عنا نییه. ئە م شکله له هه لپه رین له قه راردادیکی نه نووسراو ده چی که به شدارانی ریزه که ی به شیوه یه کی ئازادانه ژیره که یان نیما کردووه. ئە وسا هه موو به یه که وه هه ر که س به ش به حالی خوی هارمونییه ک ده ده ن به هه لپه رینه که، که بو من سه مای ده شتیکی له گولی

ره نځاوره ننگ به ده م شنه ی به هارانه وه زیندوو ده کاته وه. ته م هارمونیه وه ختیک تیک ده چی و له به ر چاوی بینه ر
هه لپه رینی به کومه ل دزیو ده کا، که ناشاره زایه کی وه ک کاکه له و ریزه دا حوزووری بی و به حیسابی نازادی تاکه
که س نازادی کومه له که وه ربگریته وه.

له ریزی هه لپه رینی به کومه ل دا که س ده سه لاتداری ته سلی نییه سه رچوبی گرتن ملکی هیچ که س نییه و هه موو
که س — ته نانه ت کاکه ش له به ر ته وه ی نه پیشی — ده توانی بچی و ته و مقامه به ده ست بینی. له ریزی هه لپه رینی
به کومه ل دا هیچ که س بیگانه نییه، ناکوکی و نیوان ناخوشی له بیر ده چنه وه و بنیاده مه کان ده ستی یه ک ده گرن. له و
ریزه دا که س ناغای که س نییه. له هه لپه رینی به کومه لدا ژن ئیمتیاژیکی تاییه تی هه یه که خوی هه لده بژیروی له
ده ستی کی دا و له کویی ریزه که دا هه لپه ری.

" هه لپه رکیی سوننه تی ریگه ی ته وه ت پی نادا که وه ک مه ل بال بگری و به مه یلی خوت ته قله لیده ی، به رز بفری،
تیژ بییه وه خوار، راست و چه پ بکه ی و خوت به ته واوی وجوده وه بده یه ده ست مه لی نازادی خه یال."

هه مان سه رچاوه. ته م چاوه روانییه رومانیکه و به هه مان ته ندازه ش عیرفانییه له ره قس، به هیچ جوریک له گه ل
ثالترناتیوه که ی کاکه — ره قسی دیسکو — ناخوینیته وه. من لیره دا مه به ستم دژایه تی له گه ل ره قسی دیسکو نییه.
هه ر وه ک پیشتر باسم کردووه بو من هه ر جوره ره قسیک که شادی ببه خشی و دلی ته و که سه که به شداری تیدا ده کا
بگه شینیتته وه، پیروزه و ریزم بوی هه یه. به لام ته گه ر که سیک بو هه لفراندنی مه لی خه یال و ته قله لیدانی ته و مه له
نیازی چوونه دیسکوی هه یه، خاتر جه م بی که به هه له چووه. له ره قسی دیسکو دا بالی هیچ مه لی خه یالیک
به رگه ی ته و قیژه و هه لبه زین و دابه زین و ناره ق رشتنه ی — که کاکه به هه له وه پال هه لپه رکیی سوننه تی کوردی
داوه — ناگری.

له سه ر مه زهه ب قسه کرا بویه پیم باشه لیره دا ئیشاره یه ک به ته و رووحه مه زهه بیه بکه م که موسیقا له وولاتانی
روژتاوا به سه ر کومه لی دا سه پاندووه. به شی هه ره زوری ته و موسیقا ره سمیه ی که نیمه هه موو روژی له شه به که
تلویزیونییه کانه وه ده بیینین، بووه ته گوردانیک له و له شکری ته وه ححوش و ئینسان له خو بیگانه کردنه ی، که
ده سه لاتداری دنیای ته مرو به گژ ئینسانیه تیان داکردووه. شک له وه دانیه که ده کری له و نیوه دا گولبژیریک ده ست
نیشان بکه ی که هیشتا به رووحی موسیقا و نازادی خوازی ئینسانی وه فاداره. هیچ شیخیکی وولاتی هه لپه رکیی
سوننه تی به قه د گورانی بیژیکی پاپ ده رویشی پی کو ناکریته وه. ته و به شه له موسیقا که من مه به ستمه و به
داخه وه به شی زوری موسیقای ته م ده وره یه ده گریته خو، شکلیک له مه زهه بی هیناوه ته ناراوه، که جاری وایه
مریده کانی له گه وره ترین مه یدانه فوتباله کانی ئورویا جیگه یان نابیتته وه و جه زم بوونه که شیان گه لیک له جه زم بوونی
ده رویشه کانی ته کیه ی خانه قا به تین تره. ده رویشه کانی ته م مه زهه به له ناگری جهه ننه م و گوره وشاری دواي مردن
ناترسیندرین، به لکوو دوزه خی ته م دنیایه یان — که ژیانی میلیارد بنیاده م خه ریکه تیی دا هه لده قرچی — له به ر چاو
گوم ده کری. له وولاتی هه لپه رکیی سوننه تی ده رویش چه ندین فه رسه خ به پیمان ده روی هه تا ددستی مودفه رکی شیخی
به سه ردا بهیندری. له ته مه ددونی روژتاوا دا، له مه یدانیکي به رین دا پاله په ستو و شه ره ده رویشه هه تا ده ستی
موباره کی "شیخ" نیمزایه ک بنیتته نیو ده فته ری بن باخه لیان. له م پاله په ستو و ثانیسک له یه ک کوتانه دا زور
ده رویش ده که ونه حاله تی خه لسه و ده بی له سه ر ده ستان ره وانیه ده ره وه بکرین هه تا هه وایه کی تازه هه لمژن و
ببووژینه وه.

له سه ر نووسراوه که ی کاکه ده کری زور زیاتر بنووسری، به لام من لیره دا قسه کانی خوم ناوا ته واو ده که م: هه تا
ده ننگ بر ده کا دژ به ناسیونالیسم و مه زهه بم به لام بو دژایه تی له گه ل ته و دوو ملوزمه هیچ وه خت دلم نایه
یه کیک له جواترین ره سمه کانی ته و وولاته — هه لپه رین — وه به ر خه نجه ر بده م.

کونسرواتیزم و هه‌لپه‌رکیی سوننه‌تی کوردی

سلیمان قاسمیانی (کاکه)

دوای بلابوونه وه ی هانا ی ژماره ۳، شانتاژ و ناژیتاسیونیککی زور له لایه ن سوننه ت په رسته‌کان دژی نووسراوه که ی من و له سه ر هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده س پیکرا. جه ماعه تیک بی ئه وه ی نووسراوه که یان خویندبیته وه، به په یره وی له شیخ و ئیمامه کانیا؛ کردیانه هه را و هوریا ی «... ئای بگه نی کوردستانیان فه وتاند...!»؛ توندتر و توندتر له ده هولی ئیهانه ت و درویان دا و له تووزله ی بوختانیان تووراند که «کاکه» ته وهین به سه ماکارانی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده کا و شادی و خوشی به خه لکی له شادی بی به شی کوردستان ره وا نابینی. هه ندی که س جنیونامه ی شه خسی یان بو ناردم که له بی حورمه تی و زمان شری دا رووی شیخ ره زایان سپی کردووه ته وه. خوشبه ختانه «هانا» ده رگا له شیخ ره‌زا ناکاته‌وه و (به‌دبه ختانه بو زمان‌شره‌کان!) لاپه‌ره‌کانی به بی حورمه‌تی کردن به ئینسانه کان ره ش ناکاته وه.

به دل هیوادار بووم که که سیک بیت و له سه ر ناوه روکی باسه که م به ره د یا به ئیسبات قسه بکات تا باسه که زیاتر بکریته وه و له لایه نی جوراوجوره وه شی بکریته وه. کاتیک نووسراوه که ی «ئه حمه د بازگر» م به ده ست گه یشته، به هیوا بووم که بازگر لایه نی تری ئه م دیارده یه ی گرت بیته به ر چاو و کومه کی کردبی به روون کرده وه ی زیاتری باسه که. به لام که نووسراوه که م خوینده وه، سه رم سورما. لام وابوو که دوستایه تی و ناشنایی له میژینه ی من و بازگر ئه وه نده ی مایه هه بی که له کاتی هاونه زه ر نه بوون و باس و مجادله دا، لانی که م په رده ی ریز و حورمه‌تی شه خسی نه درینیت. به لام وا دیاره «خه یالم خاو بوو» و ئه و چاوه روانی یه زور زیاده بوو!

یه ک لاپه ره ی ته واو به حیکایه تی دوکتوری دروزن پر کراوه ته وه بو ئه وه ی «بازگر» له خوینه ر حالی بکا که «کاکه» واته نووسه ری ووتاره که، بلقاسمه و «مه لای تیگه یشته‌وی ئاوی» نیه. بازگر یان ناویری رووراست و بی په رده قسه ی دلی بکا، یان پیی وایه که خوینه ر و مخاته به کانی ئه وه نده گیل و حولن که له قسه ی راست و ره وان حالی نابن و ده بی به حیکایه تی دور و دریژی منال خه رفین قسه یه کیان تی بگه یینی. ده نا زیاتر له یه ک لاپه ره ی به حیکایه تی دوکتوری دروزن پر نه ده کرده وه بو ئه وه ی بلی «کاکه» له هیچ ناگا، بیسه‌واده، ئیدیدعیای بیخود ده کا و دروزه! له وانه یه «بازگر» دوای خویندنه وه ی ئه م دیرانه، په شیمان بیته وه و ئیدیدعا بکا که مه نزوری وا نه بووه. به لام به داخه وه حیکایه ته که ی بازگر ئه وه نده زه قه که ریگا بو په شیمان بوونه وه ناهیلپته وه.

من نالیم «بازگر» تی ناگا یا دوکتوری راست و ناراسته. ته نانه ت وه ک «مه لای زانای ئاوییشم قه بووله»، به لام مه جبوورم بلیم که بازگر نه‌یتوانیوه خو له خاله سه‌ره‌کیه‌کانی باسه‌که‌ی من بدات، نه به ئیسپات و نه به ره د کردنه‌وه! ئه سلنه ده‌لیی بازگر ئه و خالانه‌ی هه ر نه‌دیون. من دلم نایه بلیم بازگر دیتوویه تی و لیی حالی نه بووه، چون من بازگر به ناحالی نازانم. ده بی یا نه ی دیتبن، یا بازی دابیته ئه و به ری جوگه؛ ئه و جیگایه ی که ئه م باسه خوشه ویست نیه و ده ته زینی.

بو هه رچی زیاتر روون بوونه وه ی ئیختلافی نه زه ری خوم و بازگر به پیوستی ده زانم به کورتی خاله سه ره کی یه کانی باسه که ی خوم واته «هه لپه رکیی سوننه تی کوردی و ئازادی تاکه ئینسان» جاریککی تر بخه مه روو.

۱- هه لپه رکی دیارده یه کی فه رهه‌نگی یه. هه ر دیارده یه کی فه رهه‌نگی موری چینیککی کومه لایه‌تی پیوه یه.

۲- هه ر دیارده‌یه کی کومه‌لایه‌تی، میژوویه‌کی هه‌یه و ئاسه‌واری ئال و گوره‌کانی میژوو و سه‌رده‌مه

کومه لایه تیه کانی پیوه دیاره.

۳_ نال و گوره کومه لایه تی و نابووری یه کان، له گه ل خویان گورانکاری له مه یدانی هونه ر و فرهه نگی کومه لیش دا پیک دینن.

۴_ هه لپه رکبی به کومه ل (چ له کوردستان، یونان، وولاتانی عه ره ب یا هه ر شوینیکی تر!) هه لپه رکبی ته و سه رده مه له ژبانی کومه لگای ئینسانی یه که «ئینسانی تاک» وه ک دیارد ه یه کی نابووری، کومه لایه تی و به و مه عنایه قضایی و حقوقی، وجودی نه بووه.

۵_ له گه ل سه رهه لدانی بورژوازی، «ئینسانی تاک»، نازادی و مافه کانی ئینسانی تاک یش، دینه دنیا. ته م نال و گوره میژوویی یه، له مه یدانی فرهه ننگ و هونه ره به گشتی و له هه لپه رکبی ش دا به تایبه تی، خوی پیشان ده دا. هه لپه رکبی نوی، هه لپه رکبی تاکه ئینسانی نازاد، هه لپه رکبی ئینسانی ده وره ی سه قامگیر بوونی سه رمایه یه.

۶_ ناسیونالیسم وه ک جوولانه وه یه کی کومه لایه تی، پیشی گرتووه به گه شه کردنی هه لپه رکبی نوی له کوردستان. ناسیونالیسم ته مرو له کوتایی سه ده ی بیسته م دا به ته واوی جوولانه وه یه کی کونه په رسته. شهر و کیشه ی ناسیونالیسمی ته مرو (به پیچه وانه ی ناسیونالیسم له سه رده می سه رهه لدانی بورژوازی له سه ده کانی رابردودا) نه ک له گه ل ده ربه گی «خومالی» و سیستم و دام و ده زگا و فرهه نگی ده ره به گیاهه تی «خومالی»، به لکوو له گه ل ناسیونالیسته داگیرکهره کانی نه ته وه یه کی تره. ته مه ده بیته هو ی ته وه ی که ناسیونالیسمی ته مرو شه له م شورباویکی به ته واوی کونه په رستانه له باری سیاسی و فرهه نگی یه وه بی و هه رچی کون و عه تیقه یه و بوگه ن و بوکرووی چاخه کانی به ر له میژووشی لی دی، بکا به نالا و ناسنامه ی میلی و نه ته وه بی.

۷_ بوچوونی ئایینی و (هه مدیسان ناسیونالیستی) کوسپیکن له سه ر ریگای په ره سه ندنی هه لپه رکبی نوی له گشت دنیا (هه ر وه ها له کوردستان).

۸_ هه لپه رکبی نوی پیوستی به شاهه نگی نوی هه یه. ته مه ئیتر یه خه ی گورانی بیژ و موسیقا کارانی کوردستانیش ده گری.

ته وانه خاله سه ره کیه کانی باسه که ی من له هانای ژماره «۳» دا بوون. باسه که ی من ده کری زور شتی وردی تریشی تیدا بیت که بو قسه له سه ر کردن بیت؛ به لام ته گه ر که سیک بیهه وی ته م باسه بداته به ر تیشکی ره خنه، ته بیعی یه که چاوه روانی ته وه ت لی بیت که له خاله سه ره کیه کان، له وه ی که ناواخنن باسه که ن، چاوه نه پوشی. ره خنه ی بازگر دروست به پیچه وانه یه و به داخه وه به هیچ جوریک خوی له م خالانه نه داوه. ته وه ی که من و بازگر بیر و رای جوراورجورمان هه بی، شتیکی سه یر نیه؛ به لام ته وهین کردن، به که م دانان، خو به زل زانین و نه زان حساب کردنی خه لک کاریکی دزیو و ناشیرینه و له ئینسانیکی متمدن ناوه شیتته وه. به داخه وه سه ر تا پای نووسراوه که ی بازگر به رووچیکی نادوستانه و ئیهانه ته وه دارژاوه. من نه ده توانم و نه هه ز ده که م به شیوه ی بازگر جوابی پلار و تانه و توانجه کانی بده مه وه. به بروای من باسه سه ره کیه که ی من گرینگ تر له جواب دانه وه به «پلاره کویره کانی» بازگره. هه ر بویه ش حازر نیم به شیوه ی بازگر، مامه له له گه ل بازگر بکه م! ئیستاش بیین و له نزیکه وه چاویک به سه ر نووسراوه که ی بازگردا بخشینن:

بازگر و نه مانه تداربی

«...کاکه له ته جره به یه کی شه خسی خویه وه ده ست پیده کا، که ریزی هه لپه رکبی کوردی خه ریکه ده پیلیشینی، قامکیک له چاوی میژوو رو ده کا... وه سفیکی ناشاره زیاننه و یه ک لایه نه له هه لپه رینی کوردی، سه رچوپی گیر و باقی بنیاده مه کانی ریزی هه لپه رکبی ده کا، هه لپه رینی کوردی ده کا به ماریک _ که ته لبه ت ته وه ی کاکه ده یلی ده بی

هه ژدیها بی - که ریگه ی ده ره تانت لی ده بری، سه ره نجم ره قسی دیسکو ده کا به ئالترناتیوی هه لپه رینی کوردی و له کوتاییش دا ژماره یه ک له ناودارانی موسیقا و گورانی جیهان نیودیر ده کا...» (بازگر)

ئه وه به بروای بازگر کورته یه که له و شته ی که گوایه «کاکه» به نیوی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده یه وی بیلی. ئه وه ی بازگر خه ریکه به نیوی من کورته یه کی لی ده گیریتته وه، پیی نالین «گیرانه وه ی قسه ی که سیک» به لکوو گالته پی کردن به قسه ی خه لکه. پلار و توانجه و پیی نالین ئه مانه ت داری! هه لبه ت ئه وه شتیک نیه که بازگر لیی حالی نه بووی و هه ر وا له ده سستی ده رچووبی. (بریا وا بووایه!) باسه که ی من له راستی دا خالیکی وا پیکاوه که پیی ده لین «کونسرواتیزم» و به داخه وه «بازگر» - لانی که م له م باره وه - وه خوی گرتووه.

بازگر ده لی:

«کاکه له ته جره به یه کی شه خسی خوی یه وه ده س پیده کا، که ریزی هه لپه رکیی کوردی خه ریکه ده پیلیشینی... وه سفیکی ناشاره زایانه و یه ک لایه نه له هه لپه رینی کوردی... ده کا...»

ئه وه یه عنی چی؟! دوو مه عنای هه یه: یه که م؛ به بروای بازگر بو ئه وه ی که سیک بتوانی له سه ره هه لپه رکی بنووسی، ده بی حه تمه ن خوای هه لپه رکی بی، (که «کاکه» به بروای بازگر لیی نازانی و ناشاره زایه!). دووهه م؛ لیکوله ره وه نابی له ته جره به و ئیحساسی شه خسی خوی یه وه ده ست پی بکا. بو چی؟! حه تمه ن له به ره وه ی که لیکوله ره وه ده بی بی لایه ن بوونی سه باره ت به و مه وزووعه ی که لیی ده کولیتته وه، رابگری! سه ردیری باسه که ی من «هه لپه رکیی سوننه تی کوردی و نازادی تاکه ئینسانه»؛ واته قه راره پیشان بدری که له م هه لپه رکی یه دا، تاکه ئینسان نه «که س» بوونی دیاره و نه نازادی یه که ی. نووسه ریش خوی یه کی که له و تاکه که سانه یه که «که سایه تی» یه که ی له م هه لپه رکی سوننه تی یه دا ده خریته ژیر پی. هیچ وه سفیکی وه ستایانه و هونه رمه ندانه ناتوانی ئه م راستیه بشاریتته وه که هه لپه رکیی سوننه تی کوردی (یان یونانی، تورکی، فارسی، عه ره بی، ئافریقایی... هتد) جیاوازی سه ره کی له گه ل ره قسی نوی و تاکه که سی هه یه و جیاوازیه که ش له وه دایه که تاکه که س ناتوانی وه کوو تاکه که س به شداری هه لپه رکیی به کومه ل و سوننه تی بکات. ئه م راستیه تا ئیره نه به مه عنای دیفاع کردنه له هه لپه رکیی تاکه که سی و نه به گژ داچوونه وه ی هه لپه رکیی سوننه تی؛ به لکوو ته نیا فاکته، نه زیاتر و نه که متر!

خوم پیم وایه بازگر زیاتر حاله تی یه که می مه نزووره، واته «کاکه» هه لپه رکیی کوردی نازانی و ناشاره زایه و هه ره بویه ش له نه زانی خوی یه وه هه لپه رکیی سوننه تی کوردی داوه ته به ره ره خنه! من بازگر به پسپوری هه لپه رکیی سوننه تی کوردی نازانم، هه ره بویه ش بایه خیکی ئه وتو بو ئیددیعیه که ی سه باره ت به لی زانین و لی نه زانینی خوم له و باره وه دانانیم. هویه که شی ئه وه یه که من له سه ره هه لپه رکی وه کوو تخصص قسه ناکه م. باس نه ک له سه ره هه لپه رکیی تخصصی که گوایه ته نیا بازگره کان لیی ده زانن، به لکوو له سه ره هه لپه رکیی ئاسایی یه که ئینسان له مندالی یه وه فیری ده بی و پیوستی به وه نیه بچی بو مه کته بی تاییه تی هه لپه رکیی!

کی به روک داده دری؟!

«... مه به ستم ئه وه نیه که دیفاع بکه م له هه لپه رینی کوردی و به گژ ره قسی دیسکو دا بچمه وه. به بروای من هیچ کام له و ره قسانه نه بو مه حکووم کردن ده بن و نه بو ئه وه ده بن به روکیان بو دادرم. هیچیان ئاغای ئه وی تریان نییه. هه ردوویکیان بو من وه ک یه ک بایه خیان هه یه و خوم له هیچ کامیان به بیگانه نازانم. هه ره دووکیان له نه زه ره مننه وه نیشانه ی شادی و خه م به با کردن. هه ره دووکیان ره قسن...» - بازگر -

ئیددیعی بازگر که به روک بو هیچ ره قسیک دانادری، ته نیا تا کوتایی ئه م پاراگرافه بر ده کا! بازگر شیر و ریوی و شیخ و مه لا و ده رویشی هه موو کوردستان تیک ده کاته وه بو ئه وه ی ئیسبات بکات که ره قسی تاکه که سی (که بازگر ته نیا به دیسکو نیوی دینی) دزیو و هیچ و پووچ و دژی ئینسانی یه و هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دروست به

پیچه وانه، دژی مه زهه ب، شورشگیر، نازاد، پیشکه ش که ری «مافی تایبه تی بو ژن» و له جوانترین ره سمه کانی وولاته! ته واوی نووسراوه ی بازگر به پیچه وانه ی ئیددیعاکه ی سه ره وه، به روک داده ری بو هه لپه رکیی سوننه تی و دژایه تی ده کا له گه ل ره قس و موسیقای نوی!

بازگر ده لی که ته م دوو ره قسانه هیچیان بو مه حکوم کردن نابن و له به شی کوتایی نووسراو که ی دا ده لی: «... هه ر جوره ره قسیک که شادی ببه خشی و دلی ته و که سه که به شداری تیدا ده کا بگه شینیتته وه، پیروزه و ریزم بوی هه یه...».

ثایا به راستی ره قس هه ر ره قسه و هیچ ته فاوه تیک له به ینی ره قسی جوراوجوردا نیه؟! بازگر له دیفاع له هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا وه ها ناگری گرتووه، که نازانی ته م حوکه می له سه ره وه داویه تی، کونه په رستانه و دواکه وتوانه یه. ره قس هه ر ره قس نیه و فه رق هه یه له به ینی ره قسه جوراوجوره کان دا. زور ره قس هه یه که شادی ده به خشی به سه ماکار یا ته و که سانه ی که سه یری ره قسه که ده که ن، به لام به ته واوی کونه په رستانه و دژی ئینسانین. بازگر مافی خویه تی زکر و جه زمی ده رویشه کانی کورد یا غه یری کورد به ره قس بزانی یا نه زانی، به لام زکری ده رویش ره قسی ئایینی یه و تا خوا چه ز بکا ده رویشه کان له ززه تی لی ده بن و ته وه نده پیپی شاد ده بن که جه زم ده بن! من ته و ره قسه به کونه په رستانه و دژ به زاتی ئینسان ده زانم. «ره قسی ورگ» ی عه ره بیش ره قسه و ژنی سه ماکه ر له و دا ده بیته پارچه یه ک سیکس بو بینه ران؛ هه م ره قاس و هه م بینه ره تایبه تیه کانی ته م ره قسه ش، له ره قسه که له ززه ت ده به ن و «خه میان ده ره وینن»! به لام ته م ره قسه ش به برو ی من کونه په رستانه، دژی ئینسانی و به تایبه ت دژ به ژنه! ره قسی ئایینی قه ومه به ده ویه کانی ئافریقایی و ئاسیا بو ره تاندنی رووح و شه یتان و هتد... ره قسه، به لام له گه ل زاتی ئینسانی کوتایی سه ده ی بیسته م نایه ته وه و ریز لی گرتنی به نیوی ته وه ی «شادی ده به خشی»، له کونه په رست بوونی که م ناکاته وه! ته م باسه ی بازگر چ خوی بیهه وی و چ نه یهه وی، برزای باسی کونه په رستانه ی Clutur relativism «نیسی بوونی کولتور» که ئیددیعا ده کا هه موو کولتوره کانی دنیا وه کوو یه ک به نرخن و به یه کسان ریز بو کولتوری کونه په رستانه و مودیرن داده نی.

دنیا گوراوه و به داخه وه وا دیاره بازگریش له زویک له و شتانه ی که تا دوینی ته لف و بی ی جیهان بینی یه که ی بوون، پاشگه ز بووه ته وه! وادیاره ته مرو ئیتر بازگر باوه ری به وه نیه که شادی و شادبوون چینایه تی یه و شتیک که مایه ی شادی بو چینیکه، له وانه یه ئیپهانه ت و بی حورمه تی بی بو چینه که ی تر! وا ده رده که وی که بازگر باوه ری به وه نه ماوه که هه ر دیارده یه ک له م دنیا یه دا میژوییه کی هه یه و له رووانگه ی میژووی په یدا بوون و ته کامول و دوور و نزیک ی له پیداویستیه کانی ئینسان له هه ر سه رده میک دا هه لده سه نگینریت. بوچی ئیستا که باس له سه ره هه لپه رکیی سوننه تی کوردی یه، له ناکاو ته و هه لپه رکی یه ده بیته شتیک ی ته وه نده پیروز که نابی هه ره قسه ی له سه ره بکری و له گول کالتر پیی بووتری؟! چونه که هه لپه رکیی کوردی له ناکاو ده بیته شتیک ی تایبه ت به خو و میژوو هه لنه گر؟!!

کاتیک من ئیددیعا یه که ی بازگر که کاکه «... قامکیک له چاوی میژوو روده کا و سیخورمیک له ره واییتی عه شیره تی ده کوتی...» ده خوینمه وه، چاوه روانی ته وه ده که م که بازگر بیت و له نووسراوه که ی دا لانی که م قامکه که له چاوی میژوو بینیتته وه ده ر و له جیاتی سیخورمیک، شه قیک له ره واییتی عه شیره یی بدا! به لام ته م چاوه روانی یه بیهوده یه، چون بازگر هه ر به ته واوی چاوی میژوو هه لده کولی و کویری ده کات و به تقدیسی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی ده ستیکی لاواندنه وه ش به سه ره واییتی عه شیره یی دا دینی.

هه لپه رکیی به کومه ل و نازادی تاکه که س

ووتم که بازگر خوی له خاله سه ره کیه کانی باسه که ی من نه داوه. به شی هه ره گرینگی باسه که ی من له سه ره نازادی تاکه که س و هه لپه رکیی به کومه ل بوو. من ووتومه و ده لیم که هه لپه رکیی به کومه ل (جا فه رق ناکا کوردی،

ثامریکایی، یونانی... هتد) به پیی زاتی تاییه تی خوی ریگه به تاکه که سه کان نادا که نازاد و به مه یلی خویان له گه ل ریتمی شاهه نگی هه لپه رکی یه که سه ما بکه ن. ته مه نه کفره، نه که شغه و نه قسه یه کی سه یر. هه لپه رکیی به کومه ل یه عنی ته وه ی که سه ماکاره کان ده بی هه موویان له یه ک ریتم په یره وی بکه ن و به شیوه یه کی دیاری کراو بین و بچن. ته گه ر به شدارانی هه لپه رکی یه که به گشتی تته و کاره نه که ن و هه ر که سه به مه یلی خوی گیانی له گه ل ریتمی شاهه ننگه که بخاته سه ما، هه لپه رکی که ده شیوی. مه سه له که زور ناسایی یه؛ ته و تاکه که سانه که ده یانه وی بچنه ناو ریزی هه لپه رکیی به کومه ل، تیتر له نیو ریزی هه لپه رکی یه که دا ده بنه یه ک؛ ده بی ببن به یه ک؛ ده نا هه لپه رکی سه ر ناگری! تیتر ته وه «قه راردادی نووسراو و نه نووسراو» ی ناوی. نایا ته وه خوی له خوی دا «عه ییه»؟! ته بیعی یه که نا! که سیک که بیهه وی هه لپه رکیی به کومه ل بکا، مه جبوره ته و شه رایه ته قه بوول بکا و له بیی نه چی که له وی دا ناتوانی به هه وای تاکه که سی هه لپه ری!

بازگر ته م راستی یه تینکار ده کا و سه ر له خوی و له خوینه ر ده شیوینی. بازگر ده لی:

«که سایه تی تاکه که سه له هه لپه رینی به کومه ل دا وه ک کاکه ده لی بی مه عنایه. ته م شکله له هه لپه رین له قه راردادیکی نه نووسراو ده چی که به شدارانی ریزه که ی به شیوه یه کی نازادانه ژیره که یان تیمزا کردوه. ته وسا هه موو به یه که وه هه ر که سه به ش به حالی خوی هارمونییی که ده ده ن به هه لپه رینه که ...»

ته گه ر که سیک له ته عبیری نازادی دا تا ئیستا شکی بووه، زه حمه ت بکیشی و ته م قسه ژیرانه ی بازگر جاریکی تر بخوینیتته وه تا به یه کجاری موشکیله ی شی کردنه وه ی نازادی و که سایه تی تاکه که سی بو حه ل بیی! باشه ته گه ر که سیک ژیر ته م قه رارداده تیمزا نه کا، چی به سه ر دی؟! هیچ، له هه لپه رکی بی به ش ده بی! نازادی له وه باشتر هه رگیزاوه رگیز هه ر نه بووه! واته تو نازادی بی قه بد و شه رتت هه یه که له هه لپه رکیی به کومه ل دا به شداری بکه ی؛ به و شه رته ی که به نازادی هه لته په ری؛ واته به پیی «قه راردادی نه نووسراو» ی هه لپه رکی یه که بجوولییی وه! به زمانی ساده یه عنی نازادی توی تاکه که سه ته نیا له وه دایه که هه لپه ری یا نا! ته گه ر ویستت هه لپه ری تیتر نازاد نیت به مه یلی خوت هه لپه ری، به لکوو ده بی به مه یلی هه لپه رکی یه که هه لپه ری! که چووینه ناو ریزی هه لپه رکی شه وه بته وی و نه ته وی له هه ر دوو ته نیشته وه ده که ویه نیو ده سستی دوو که سه که یه کیکیان مومکینه بازگر بی!

ته وه ی که هارمونی به هه لپه رکیی به کومه ل ده به خشی نه ک «... تاکه که سه کان هه ر یه ک به ش به حالی خوی...» — که بازگر نیددیعا ده کا — به لکوو قه رارداد و قاعیده و ناهه نگی هه لپه رکی که یه! تاکه که سه کانی هه لپه رکیی سوننه تی کوردیش یا نابی هه لپه رن، یان که هه لده په رن ده بی له ریتم و ناهه ننگ و قه واعیدی هه لپه رکی که په یره وی بکه ن. تیتر نه روماتتیک کردن و نه وه سفی ریزی هه لپه رکی به «سه مای ده شتیک گولی رهنگاواره ننگ به ده م شنه ی به هارانه وه» — بازگر — هیچ کامیان ناتوانن حاشا له و راستیه ی سه ره وه بکه ن. تیتر ته گه ر تاکه که سیک، جا چ «کاکه ی ناشاره زا» بی — به قه ولی بازگر — و چ خوی یونانی هه لپه رکی بیت و به هه وای تاکه که سی له هه لپه رکیی به کومه ل دا بجوولیتته وه، هارمونی هه لپه رکی یه که تیک ده چی.

نایا ته م قسه یه هیچ شتیکی ناشیرینی تیدایه؟ نایا ته م قسه یه هه لپه رکیی به کومه ل دزیو ده کا؟! ته گه ر هه لپه رکیی به کومه ل خوی دزیو نه بی، بازگر دلنیابی، که به م قسه یه دزیو نابی؛ چون ته م قسه یه له دوویات کردنه وه ی راستیه ک سه باره ت به چونیه تی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی زیاتر نیه.

ته گه ر له تینسانیکی نایینی پرسی: «خوا چون ده توانی هه م (لامکان) بی و هه م له هه موو شوینیک وجودی بی؟» نابی پیت سه یر بی ته گه ر له جواب دا ده س به جی بلی: «استغفرالله، کفر مه که»؛ هه ر چه ند خوات ره د نه کردبیتته وه و ته نیا ته و پرسیاره ناسایی یه ت خستبیتته به ر ده م. شیوه ی باس کردنی بازگر له سه ر هه لپه رکیی سوننه تی کوردی، به داخه وه زور له و بوچوونه دوور نیه.

من ووتومه که هه لپه رکیی سوننه تی کوردی وه ک مار پیچ ده خوا. بازگر ده لی «ئه وه ی که کاکه باسی ده کا نه ک مار به لکوو ئه ژدیهايه»! بو؟ مه نزووری بازگر له م ناژیتاسیونه چیه؟! ئایا کفریکی زور گه وره یه که ریزی هه لپه رکیی سوننه تی به مار ته شبیه کراوه؟! ته بیعی یه که من شک له شاره زایی بازگر به سه ر زمانی کوردی (به تایبه ت زمانی کونی کوردی) و زمانی سیمبولیک ناکه م. فه رقی من و بازگر له وه دایه که ئه و ئیستاش ئه و سیمبولانه ی قبولن، به لام من نا! به پیی فرههنگی سیمبولیکی حاکم له کوردستان دا «مار» دزیوه، شهیتانه، نفرین کراو و غه زه ب لی گیراوه. به لام من نه مار به دزیو ده زانم نه به راز؛ نه سه گم پی گلاوه و نه کوندم پی شوومه. من خوم به ئینسانی سه ده ی زانست و پیشکه وتوویی ده زانم و پیم وایه له هه موو شتیک دا، چ له زمان به گشتی دا و چه له وه سف دا، له گه ل فرههنگی ئینسانی ده وره کانی پیشوو، ده بی فرهقم هه بی. وه سفیک که من له هه لپه رکیی سوننه تی کوردیم کردوو که «وه ک ماریک پیچ ده خوا» هه ر عه ینی پیچ خواردنه که بووه، نه که متر و نه زیاتر. ئه وه ی که بازگر ته حه مولی ئه و پیچه ی نیه و لیی ده بیته ئه ژدیها، موشکیله ی ئه وه نه ک من!

ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی سوننه تی دا

که شفیکی تازه که بازگر کردوو یه تی و «کاکه ی ناشاره زا» تا ئه مرو روو حیشتی لیی خه به ردار نه بووه، ئه وه یه که «ژن له هه لپه رکیی به کومه ل دا» – واته هه لپه رکیی سوننه تی کوردی – «ئیمتیازیکی تایبه تی هه یه» و ئه ویش ئه وه یه که:

«ژن خوی هه لده بژییری له ده ستی کی دا و له کویی ریزه که دا هه لپه ری» – بازگر –.

ئه م که شفه ئه وه نده موهیممه که ئه گه ر راست بوایه، ده بوو خه لاتی تایبه تی کولتوری «نویل» یان دامه زراندا بیه و له لایه ن ژنانی بی به ش و سه رکوتکراوی کوردستانه وه ، پیشکه شی بازگریان کردبایه! بازگر لیی گوراوه و خه یالاتی بووه. ئه گه ر مافه سه ره تایبه کانی ژنان ئه مرو له کوردستان دابین بوایه ن و ژن وه ک مافیکی سه ره تایی – له قانون دا نووسراو – مافی بی قه ید و شه رتی هه لپژاردنی هاوسه ری ژینی خوی هه بوایه؛ ئه و ده م ده کرا ئینسان له و ئیددیعیایه ی بازگر سه باره ت به «ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی کوردی دا» نه پرینگابایه وه. بازگر کوردی باش ده زانی به لام ووشه یه ک هه یه که ئه و به داخه وه له بییری چوووه ته وه یا پیی خوش بووه له بیر خوی بباته وه! ژن له هه لپه رکیی کوردی دا به هوی ئه و «ئیمتیازه تایبه تیه»! که هه یه تی، پیی ده لین: «دو»! جا ئیستا چون «دو» و «ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی کوردی دا» له گه ل یه ک دینه وه ، «کاکه» نازانی، مه گه ر ئه وه ی بازگر ئه و گری پووچکه بکاته وه!

به لام ئه گه ر که سیک میژوو ی دیارده کان بگریته به رچاو، ده توانی زور گری پووچکه بکاته وه. هه لپه رکیی کوردی ئه مرو له دایک نه بووه و ته مه نی لانی که م به ئه ندازه ی ته مه نی «دو» ده بی. ئه و کاته ی کومه لی پیاوسالار و خیله کی له کوردستان خه رکیی گاگولکه و دواییش ده سه لاتداری بوو، نه «کوکاکولا» هه بوو نه «فانتا» که له جیاتی «دو» بیخونه وه! ته بیعی یه که «دو» تونیه تی ده شکینی و له ززه ت به خشه! هه ر بویه ش نیزامی خیله کی پیاوسالار به و په ری فه خره وه، نیوی «دو» ی خه لاتی ژنی نیو ریزی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی کرد؛ هه روه ک ئه و «دو» یه ی که قه راره تونیه تی پیاو بشکینی و له ززه تی پی بیخه شی! ئه لبه ت نابی له بیرمان بچی که پیاو نیویکی تایبه تی بو دیاری نه کراوه، هه ر چه ن ته بیعی یه که ژنیش توونیان بیت و له خورادنه وه ی «دو» یا شتیکی فینک و خوشی تر له ززه ت بیه ن! به لام چاره روانی کردنی بییری یه کسانه ده ر حه ق به ژن له نیزامی پیاوسالاردا، بی جیهه.

بازگر زه حمه ت بکیشی و ئه گه ر نه له کوردستان، لیره له ئورپای «نازاد» دا له سیله ی چاوه وه سه ییریکی ریزی هه لپه رکیی کوردی بکا تا بزانی چون له زوربه ی هه ره زوری مه وارید دا ژن له سه ریکی ریزه که کوده بنه وه و پیاو له سه ریکی دیکه. ته بیعه ته ن ئه و شته هوی جواروجوری هه یه و من و نامه وی لیره دا ئه و باسه بکه مه وه؛ به لام به شی

زوری مه سه له که، ره نگدانه وه ی فه رهه نگی حاکم له رابیتته ی به ینی ژن و پیاو له کومه لی کورده واری دایه. جا ریزی هه لپه رکیی ئاوا به و جیایی یه وه که له به ینی ژن و پیاو دایه، ئه گه ر سه ماکاره کانی سه دان لیباسی ره نگاوره نگیشیان له به ر دابی، جوان نیه. ئه م جوړه جیایی یه به هیچ جوړیک ده شتی گولی ره نگاوره نگ نیه، به لکوو جوډایی ئینسانه کان به هوی گیر و گرفتی کومه لایه تی و فه رهه نگی و ئه خلاقی نیشان ده ا و ناشیرینه.

ئه گه ر قسه که ی بازگر سه باره ت به ئیمتیازی تایبه تی ژن له هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا قه بوول بکه ین، ئه و کات مه عنای ئه وه یه که ژنان له هه لپه رکیی نوی، هه لپه رکیی تاکه که سی نازاد و ره قسی دیسکودا مافی هه لپژاردنی ئه و پیاوه ی که ده یانه وی له گه لی هه لپه رن، نیانه. ئه مه ده توانی نادرست ترین ئیددیعیای بازگر له نووسراوه که ی دابی. له هه لپه رکیی نازاد دا پیاو ده چیتته لای ژن (یا به پیچه وانه) و ده پرسى: «ئیفتمخارم پی ده ده ی له گه لم هه لپه ری؟!» به پیچه وانه ی ئیددیعیای بازگر، ئه وه له هه لپه رکیی نوی و نازاد دایه که ژن لانی که م مافی هه لپژاردنه که ی پی دراوه ته وه!

سه رچوپی و نازادی تاکه که سی

یه کیک له و شتانه ی که من له رابیتته له گه ل نه هاتنه وه ی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی و نازادی تاکه که سی دا باسم کردبوو، سه رچوپی گیر بوو. من ووتوومه که «ته نیاکه سیک که تا راده یه ک له هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا نازادی هه یه، سه رچوپی گیره». بازگر ئه م قسه یه ی من ره د ده کاته وه و ده لی:

«...سه رچوپی گرتن ملکی هیچ که سی نییه و هه موو که سی _ ته نانه ت کاکه ش له به ر ئه وه ی نه پیشی _ ده توانی بچی و ئه و مقامه به ده ست بینى...».

نایا ئه وه بوو به جوابی قسه که ی من؟! من ده لیم ته نیا سه رچوپی گیر تا راده یه ک وه کوو تاکه که سی نازادی هه یه، بازگر پیم ده لی توش ده توانی بچی مقامی سه رچوپی به ده ست بینى!! ئه گه ر هه موو به شداربووانی ریزی هه لپه رکی بیانه وی هاوکات ببن به سه رچوپی گیر، چ ده قه ومی؟! دیاره که شتی وا نه ده کری و نه ده بی و بازگر مه جبوور ده بی داویان لی بکات پشوویان له سه رخو بی و له نوبه دا راوه ستن و به پیی ئه و قه رارداده ی که «نه نووسراوه به لام ئیمزایان کردووه»، خو بده نه ده سی پیچی زولفی سه ماکه (ئه وه ش به خاتری بازگر چون خوشی له «مار» نایه)! بازگر له دریزه ی باسه که ی دا ده لی:

«... له ریزی هه لپه رینی به کومه ل دا هیچ که سی بیگانه نیه، ناکوکی و نیوان ناخوشی له بیر ده چنه وه و بنیاده مه کان ده ستی یه کتر ده گرن...»

چه ند دیر دواى ئه وه، بازگر وه سفی من سه باره ت به هه لپه رکیی نوی وه کوو وه سفیکی عیرفانی و روماتتیک نیو ده با. ئه و ئیددیعیایه خاتری بازگر؛ به لام نایا ئه وه ی بازگر خوی له وه سفی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی دا باسی ده کا، له عیرفان و روماتتیزم واتر نیویکی دیکه ی هه یه؟! ئه گه ر موشکیله ی «بیگانه بوون» و «ناکوکی» وا به ئاسانی چاره سه ر ده کری، بو بازگر له ئاگر تی به رده رانی مال و حالی خه لک له کوردستانی عیراق _ واته جه لالی یه کان و بارزانیه کان _ ده عوه ت به ده وریک هه لپه رکیی سوننه تی ناکا تا جه ماوه ری کریکار و زه حمه تکیشی کوردستان لانی که م له ده ست ئاگری شه ری مال ویرانکه ری ئه م دوو لایه نه هه ناسه یه کی راحه ت هه لکیشن! تو بلیی نه کری خه لکی ئه فغانستانیس به ده وریک هه لپه رکیی به کومه لی کوردی، له شه ری ناوخویی مردووه کانی تازه له گور هه ستاوی چاخه کانی ناوه راستی میژوو، رزگاریان بیت؟! هه لبه ت له وانه یه ناکوکی چینایه تی به هوی قوول بوونی، به هه لپه رکی چاره ی نه کری؛ به لام خو ئه گه ر ته نیا بتوانی ناکوکی قه ومی و خيله کی، له تاریکه سه لاتى شه ره قه ومی و خيله کی یه کانی دنیای ئه مرو دا، چاره بکا، دیسانیش خزمه تیکى زور گه وره یه و بو ئه وه ده بی تاجی زیر بخه نه سه ر هه لپه رکی یه ک که ئه وه نده شورشگیر و ناشتی خولقینه ر بی!

بازگر به تقدیس کردنی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی، ئیبعجازی وا به هه لپه رکیی کوردی یه وه ده نووسینی، که ته گه ر ئینسان بیت و خوا نه خواسته قسه یه کی له سه ر بکا، خوی به گونا هبار بزانی! بازگر ئه وه له بیر خوی ده با ته وه که ته و که سانه ی که ناکوکی و دوژمنایه تیان له گه ل یه ک هه بی، ناچنه ده سستی یه که وه؛ مه گه ر ته وه ی که له پیشه وه بریاریان دابی ناشتی بکه ن. مه سه له که به و ناسانی یه یه!!

هه لپه رکیی کوردی چی یه؟!

بازگر له سه ره تای نووسراوه که ی دا وا ده نوینی که خوی نه له هه لپه رکیی به کومه ل و نه له هه لپه رکیی نوی (تاکه که سی، ئازاد، دیسکو) به بیگانه نازانی و هه ر دووکیان بو ئه و وه کوو یه ک بایه خیان هه یه. بازگر یا له خوی ده گوری یا له خوینه ر؛ چون سه رتاسه ری نووسراوه که ی ئیددیعا نامه یه که دژی هه لپه رکیی نوی. ته نانه ت ته گه ر به میکروسکوپیش به نووسراوه که ی بازگر دا بینه وه، یه ک ووشه ش که به قازانجی هه لپه رکیی نوی بی، نابیننه وه!

هه لپه رکیی کوردی چی یه؟ ته گه ر له ناسیونالیستیک که ئینسانه کان به پیی شوینی له دایک بوونیان ده ناسینی و موری میلی و نه ته وایه تی ده کوتیته نیو چاویان، ته م پرسیاره ی بکه ی، فه وری قامک له سه ر هه لپه رکیی به کومه ل و سوننه تی که ئیستا له کوردستان باوه، داده نی. ئیتر تو هه ر چی بلی که خو ئه م هه لپه رکی یه له لای یوونانی، تورک، عه ره ب، فارس و ئافریقاییش به ریتمی که میک جیاوازه وه هه یه و هه ر به و ده لیلله ده کری نیوی غه پیری کوردیشی لی بنیی، ناچیته گوی یه وه. ناسیونالیسم میلله ت داده تاشی، ناسنامه و پیناسی تاییه تی بو ده خولقینی و له خه لکی تر جیای ده کاته وه. هه ر بویه ش هه لپه رکی یه کی تاییه تی (که به گشتی کون و سوننه تی یه) ده کا به هی خوی. به لام ئه و راستیه که هه لپه رکیی سوننه تی یونانی و ئافریقایی و ئامریکایی زیاتر له یه ک ده چن تا جیاواز بن، ئه وه نیشان ده دا که میژووی ژیان و تکاملی ئینسان سه ره رای شوینی ژیان، زور له یه ک نزیک بووه و ئه و سنوره جوغرافیایی و فه ره نگی یانه که بورژوازی به سه ر کومه لی ئینسانی دا سه پاندوونی، موخته به ر نین!

له و له حزه دا که ئینسانیکی کورد زمان، توانی بیچته مه یدان و به هه وای هه لپه رکیی نوی، هه لپه رکیی تاکه که سی، «تانگو»، «بووگ»، «تویست»، «لامبادا»، «ره یو»، «دیسکو» و هه ر جو ره هه لپه رکی یه کی نویی تر بره قسی، ده کری هه ر وه کوو هه لپه رکیی سوننه تی و باو له کوردستان، پیی بووتری «کوردی»! من هه ر وه کوو چون کامپیوته ر و کاره با به ئامریکایی نازانم، فروکه و ده زگای چاپ به ئالمانی نازانم، به لکوو به ده سکه وتی کومه لگای ئینسانی ده زانم و به و په ری خوشحالی و ره زایه ته وه، سواری فروکه که ده بم؛ کاره باکه هه لده که م؛ ده زگای چاپی ئوفسیتته که ده خه مه گه ر و نووسراوه که می پی چاپ ده که م؛ کامپیوته ره که هه ل ده که م و له سه ر خه تی «ئینترنیت» ده س به پیاسه ده که م، هه ر به م جو ره ش سه مای «لامبادا» ده که م و لانی که م به قه رای هه لپه رکیی سوننه تی، به هه لپه رکیی «کوردیشی» ده زانم و له ززه تی لی ده به م؛ بی ئه وه ی داوای ناسنامه یان لی بکه م!!

مه زه ب و هه لپه رکی

بازگر له وه ی که من له رابیتته له گه ل په ره نه گرتنی هه لپه رکیی نوی دا قامکم خستوه ته سه ر مه زه ب و ناسیونالیسم، تووره بووه و ده لی:

«... ناسیونالیسم و مه زه ب قه باله یه کی ئه وه نده ره شیان هه یه و به جوریک نیوزراو و دژ به ئینسانن که ته گه ر هه لپه رین له کوردستان فشار خوین و روماتیسم بگری، ده کری به حیسابی ئه و دوو درنجه یان بنووسی بی ئه وه ی که س ئوخژنی بیتتی...»

باشه، ئیستا جیگه ی خویه تی له بازگر بپرسی که هه لپه رکیی کوردی فشاری خوینی هه یه یا نا؟! من نه باسی فشاری

خوینم کردبوو، نه روماتیسم و نه ئیددیعیای دوکتور بوون و مه لای شاره زای ئاواپی! من ووت بووم که هه لپه رکی و موسیقای کوردی له قور چه قیوه! له قور چه قین فه رقی زوره له گه ل روماتیسم و فشاری خوین. بازگر ووشه ی «له قور چه قین» یشی به دل نه بووه و له نووسراوه که ی دا به لینی دا بوو که له سه ر نه م «له قور چه قینه» — که به بروای من له خاله سه ره کی یه کانی باسه که ی من بوو — قسه بکا. به لام به داخه وه هه ر وه کوو چون بازگر له بییری چوو له سه ر باقی خاله سه ره کی یه کانی نووسراوه قسه بکا، نه وه شی له بییر چوو ته وه! بو ته وه ی له خورا بازگر له سه ر ووشه یه ک، له خوم ناره حه ت نه که م، ده لیم که هه لپه رکی و موسیقای کوردی ساله هایه له جیگای خوی راوه ستاوه و به ره و پیشه وه نه چوو! نه م له جیگه ی خو چه قین و به ره و پیش نه چوو نه ش، ده توانی زور هوی هه بن، که من پیم وایه مه زهه ب و ناسیونالیسم دوو هوی سه ره کی نه و به ره و پیش نه چوو نه ن!

بازگر جواب به م پرسیاره ناداته وه، به لام له هه لویسته که ی را به گشتی وا ده رده که وی که نه و پپی وانیه هه لپه رکیی و موسیقای کوردی موشکیله یه ک یان نه خوشیه کیان هه بی. جاری له سه ر ناسیونالیسم نادویم، به لام بازگر به ته وس و ته عنه ی «دوکتوری دروزن» و «روماتیسم و فشاری خوینی هه لپه رکی» دژی ئیددیعیاکه ی من راده وه ستی. من پیم وایه نه گه ر روژیک هه لپه رکی له کوردستان دوچار ی «روماتیسم» ببی، دوکتوریک که بلقاسم نه بی، ده بی ویرووسی مه زهه ب و ناسیونالیسمیش بو دیتنه وه ی هوی نه خوشی یه که له به رچاو بگری. مه زهه ب ته نیا باوه ر به خوا و پیغه مبه ر و به هه شت و جه هه ننه م نیه، به لکوو ئاسه واری له هه موو مه یدانه کانی ژیانی کومه لایه تی دا ده بنیری؛ هه ر وه کوو چون که ویرووس ده که ویتته گیانی ئینسان، ته نیا به یه ک شوین رازی نابی به لکوو به ته واری گیانی ئینسان دا خو بلاو ده کاته وه. مه زهه ب له زمان دا، له چوینیه تی هه ستان و دانیشتن دا، له بارهینانی مندال دا، له ری و ره سمی ورد و درشت دا، له سیاسه ت دا، له سیکس دا... حوزووری هه یه و ته ئسیر داده نی. ده رجه ی نه م حوزوور و ته ئسیره په یوه ندی هه یه به هیز و ده سه لاتی مه زهه ب له و به ربه ره کانی یه دایمه ی که له به یینی چینه کانی کومه ل دا له ئارا دایه.

راسته که نه مرو مه زهه ب له کوردستان مه جبووره له ئاست هه لپه رکیی سوننه تی دا بیده نگ بی. نه م بیده نگ یه ش به مه عنای نه وه نیه که زور حه ز به و هه لپه رکی یه ده کا به لکوو ته نیا به هوی پاشه کشه پی کرانیک میژوویی یه که ئیتر گیرانه دواوه ی زور زه حمه ته. به لام مه زهه ب له به رابه ره هه لپه رکیی نوی دا بی ده نگ نیه، به لکوو به ته واری هیز و توانییه وه دژایه تی له گه ل ده کا! هویه که شی زور روون و ساده یه: هه لپه رکیی نوی هه روا نایه ته مه یدان. نه م هه لپه رکی یه، وه ختیک سه ره لدا، مه جبووره له گه ل به شیک ی زور له نورم و قه رارداده کومه لایه تیه کان، به ره نگاری بکا. مه سه له ن ره قسی نوی له خوی دا ئازادی کچ له هه لپه رکی یار، ئازادی له مال چوو نه ده ر و ده س له مل کردنی کوری «بیگانه»، شه و و نیوه شه و گه رانه وه بو مال، به رابه ری مافی ژن و پیاو، ئازادی رابیتته ی سیکسی به ره له زه ماوه ند کردن — بی مه ترسی به رده باران کران — کورت کردنی ده ستی باب و برا له سه ر کچی که به ته مه نی قانونی گه بشتبی... هتد، دینیتته ئاراوه. ئایا نه مانه په یوه ندی یان به مه زهه به وه نیه؟! ئایا مه زهه ب بو به رگری کردن له م مافه کومه لایه تیانه، تا نه و جیگایه ی بتوانی شیر و تیر ناکیشی؟! ته بیعی یه که ده یکا. مه زهه ب و ناسیونالیسم لیبره دا له یه ک سه نگه ر دان و به نیوی خه بات دژی فه رهه نگی «بیگانه»، دژی فه رهه نگی «روژئاوا»، خه باتی دژی «ئیمپریالیستی»، خه بات دژی بی ئابروویی، بی نامووسی و بی نه خلاق، به رانبه ره به گورانگاری فه رهه نگی و کومه لایه تی و سه رهه لدانی دیارده ی نوی و پیشره و راده وه ستن.

بازگر بو به ربه رچ دانه وه ی قسه کانی من له یه ک دوو جی ئیشاره به وه ده کا که مه لای وولاتی هه لپه رکیی به کومه ل — واته کوردستان — هه ر نا زانن ره قسی دیسکو چیهه تا به ره نگاری بکه ن! ته بیعه ته ن مه عنایه کی تری نه و ئیددیعیایه نه وه یه که نه ته نیا مه لاکان به لکوو باقی خه لکی کوردستانیش نازانن هه لپه رکیی نوی چیهه! چون نه گه ر باقی خه لک بیانزانییایه، مه لاکانیش ده یانزانی و نه و کات ته بیعه ته ن نه وان بیده نگ نه ده بوون! بازگر لیبره دا یا زور توند

رویشتووه، یان به راستی له ته جره به ی شه خسی خویه وه — واته بی ته جره به بی خویه وه — روانیویه ته مه سه له که. نه کوردستان ته نیا له کویره دی پیک هاتووه و نه مه لاکانی کوردستانیش هه موویان له گوپی گا دا خه وتوون. کوردستان شاری وه کوو سنه و کرماشانیشی هه یه و دانیشتوانی کوردستان له شار و شاروچکه کانی خویان دا حه به سی ئه به د نه بوون. زور به ر له وه ی حکومه تی ئیسلام له ئیران دا مه یداناری بکا، خه لک هه م هات و چویان ده کرد بو ده ره وه ی کوردستان و هه م باقی دنیا له ریگای تله فیزیونه وه ده بوو به میوانی دانیشتوانی کوردستان! هه لبه ت له کوردستان رادیوش هه بوو و تا ئه و جیگایه ی من خه به رم هه یه، نه خوشی گوپی هه مه گیر له کوردستان په کی خه لکی نه خستبوو!

ئه م بوچوونه ش زور له بوچوونی «نیسیبی بوونی فه رهه ننگ» ده چی که پیی وایه وولاتانی «جیهانی سیهه م» فه رهه نگی دواکه وتوانه ی تایبه ت به خویان هه یه و هه ر ئه وه ش ده بیته هوی ئه وه که ئه و دیارده فه رهه نگی و کومه لایه تیانه که له «وولاتانی روژئاوا» دا هه یه، ئیمکانی سه رهه لدان و گه شه کردنیان له «جیهانی سیهه م» دا نه بی! کاتی که زیاتر له بیست سال له وه پیش شریتی گورانیه کانی عومه ر دزه بی له کوردستان بلاو بووه وه، جه ماوه ریکی زور له خه لکی کوردستان (نه سلی جوانی ئه و سه رده مه) ده رگای دلیان بو ئاواله کرد. بو؟! گورانیه کانی عومه ر دزه بی به ریتم و به ئاهه ننگ، ریگه ی خویان له ریگه ی گورانی سوننه تی و باو له کوردستان جیا کردبووه وه. ئیتر به گورانیه کانی عومه ر دزه بی نه ده کرا ده ستی هه لپه رکیی سوننه تی کوردی بگری. ئه و گورانی و ئاهه ننگانه، هه وای نه وعیکی تر له شادی و له ره قس بوون، واته ره قسی نوی.

ره قسی نوی و دیسکوش زور زووتر له گورانیه کانی عومه ر دزه بی بوون به ناشنای لاوانی کوردستان. دیاره که ئه م هه لپه رکی یه به هوی تایبه تمه ندیه فه رهه نگی و کومه لایه تیه کانی یه وه، ته نیا توانی له لای ئه و به شه له دانیشتوانی کوردستان سه رهه لدا، که له باری فه رهه نگی یه وه له چاو فه رهه نگی حاکم له کوردستان دا، ئازادتر و ئاواله تر بوون و لانی که م «ره گی غیره تیان» باریک تر له ره گی مه لاکان و فه رهه نگی حاکم بوو! بازگر له وانه یه له گه ل ئه و به شه له دانیشتوانی کوردستان رابیته ی نه بووی و سه یر نیه ئه گه ر هه ستی به م دیارده نوی یه نه کردبی.

هه ر وه کوو له پیشتر دا ووتم، دانیشتوانی کوردستان (باسه که ی من زیاتر له سه ر کوردستانی ئیرانه، به لام به هه مان نیسبه ت ده توانی له سه ر به شه کانی تری کوردستانی بی) له گه ل به شه کانی تری وولات په یوه ندیان هه بوو و هه یه. به ر له هاتنه سه ر کاری حکومه تی ئیسلام له ئیران دا، ره قسی نوی راستیه کی حاشا هه لنه گر و نیسبه ته ن به ریلاو بوو له باقی ئیران دا. به و مه عنایه ره قسی نوی له کوردستان و بو دانیشتوانی کوردستانی (به مه لا و دوژمنانی مه لاکانه وه) شتیکی نه ناسراو و بیگانه نه بوو. به لام وه ک هه م من و هه م بازگر ده زانین، ئه م هه لپه رکی نوی یه (و موسیقای نوی) نه یتوانی و نه یتوانیوه له کوردستان سه قامگیر بی. دوو مانیعی سه ره کی له م باره وه به بروای من، یه کیان مه زهه ب و ئه وی تریان ناسیونالیزم بووه که له نووسراوه که ی من دا قامکی له سه ر دانراوه.

راستی یه کی تر هه یه که پیویسته باسی بکری. هه رگیز له میژووی کوردستان دا، (لانی که م به شی ئیران و عیراق) به ئه ندازه ی ئه م ده ساله ی رابردوو، دانیشتوانی کوردستان — به هوی په نابوونی که س و کاریان له وولاتانی روژئاوا — له نزیکه وه له گه ل روژئاوا و نورم و فه رهه ننگ و دیارده کومه لایه تیه کانی رووبه روو نه بوون. ته نانه ت ئه گه ر ئیددیعیای بازگر سه باره ت به نه ناسراو بوونی هه لپه رکیی نوی له کوردستان (تا ده سال له مه و پیش) قه بوول بکه ین؛ ئه م ئیددیعیایه دوائ هات و چووی سالانه ی هه زاران که س له دایک و باوک و که س و کاری په نابو ران بو ئوروپا و ئامریکا، ئیتر شتیکی بیگانه نیه. ئیتر «(ساته لایت»، «پارابول» و «ویدیو» و «سی دی» و میژووی رابردووش خاتری بازگر. ئه گه ر بازگر ئیستا له کوردستان، له هه ر فیلمیکی ویدیو که له کوردستانه وه بو ده ره وه ی وولات دی، یان له هه ر گه ره کیکی شاره کانی کوردستان سه ماگه ی هه لپه رکیی نوی نابینی، هوی سه ره کیه که ی دیکتاتوری مه زهه ب و ویرووسی ناسیونالیسمه، که هه لپه رکیی سوننه تی و به کومه لی کوردی یان کردووه ته نورم و ناسنامه و هه ر لاقیک که به هه وای

نوی بیته سه ما ده بیه رینن!

بیجگه له هه مووی ئه وانه، جیگه ی خویه تی بلیم که باسه که ی من ته نیا رووی له دانیشتوانی کوردستان نیه. ئه م باسه به هه مان ئه ندازه په نابه رانی له کوردستان را هاتوو، ده گریته به ر. بازگر بوچی ئه وه نابینی و خوی لی لاده دا؟! ئه گه ر بازگر به و جوړه ی که ئیددیعا ده کا هه لپه رکیی نوی و موسیقای نوی ش به هی خوی ده زانی، بو ته نانه ت یه ک ووشه ش له دیفاع له م دیارده نوی به به زاری دا نایه؟! بو فرمیسیکیک بو بی ساحه ب بوون و «هه تیومانه وه» ی موسیقای نوی له کوردستان ناریزی؟! بو قسه له وه ناکا که چ شتیک بووه ته هوی ئه وه که له نیو گورانی بیژان و موسیقاکارانی کورد زمان، هه وای نوی، ریتمی نوی که له گه ل ئینسانی نوی کوتایی ئه م سه ده بیته وه، ده می درواوه؟! بو بازگر ووشه یه ک له بی لوتفی ریزی سه ماکارانی هه لپه رکیی سوننه تی له جه ژنه کان دا، سه باره ت به هه لپه رکیی نوی باس ناکا!؟

جوانترین ره سمی وولات!

جاران که باس له جوانترین ره سمی کوردستان ده کرا، عاده ت بوو که باسی میوانداری خه لکی کورد بکری. بازگر ره سمیکی تری به م کولیکسیونه وه زیاد کردوو، ئه ویش هه لپه رکیی سوننه تی یه! ده بی هه لپه رکیی سوننه تی چ شتیک تاییه تی هه بی که ده یکا به جوانترین ره سمی وولات؟! هه ر وه کوو پیشتر باسم کرد، ئه م «جوانترین ره سمه»، میژوو یه کی تاییه تی هه یه؛ ره نگدانه وه ی هه ل و مه رجیکی تاییه تی له ژبانی کومه لگای ئینسانه له سه رده میکی تاییه تی دا؛ «ئیمتیاژ» ده دا به به شیک له ئه ندامانی کومه ل و به شیکی تر له ئه ندامانی کومه ل بی «ئیمتیاژ» ده کا! وه سفی «جوانترین» وه ختیک به کار ده بردری که شتیک جوانتر و نوی تر له ئارا دا نه بی. کاتیک که له به رانبه ر هه لپه رکیی سوننه تی دا، به سه دان جوړ هه لپه رکیی نوی وجودی هه یه، ئیددیعا ی «جوانترین» که میک له سه ری زیاده!

بازگر دوا ی به پیروزکردن و پیشکه ش کردنی میدالی جوانترین ره سمی وولات به هه لپه رکیی سوننه تی، خه نجه ریک ده خاته ده سستی من و ده یکاته هات و هاوار که «کاکه» جوانترین ره سمی وولات وه به ر خه نجه ر ده دات. من باکم له شکاندنی بوت نیه! به لام راستیه که ی ئه وه یه که من خه نجه رم له هه لپه رکیی به کومه ل هه لنه کیشاوه و به ته ماش نیم ئه و کاره بکه م! ته نیا کاریک که من کردوو مه نیشاندانی ئه و راستیه بووه که هه لپه رکیی به کومه ل، هه لپه رکیی سه رده میکی تاییه تی له ژبانی ئینسانه و ئینسانی ئه مرو نه ده توانی و نه ده بی رازی بی که هه روا له رابردودا بمینیتته وه. ئه گه ر که سیک خه نجه ری له هه لپه رکیی سوننه تی راست کردبیتته وه، نه ک من به لکوو به ره و پیش چوونی ره وره وه ی میژوو یه.

ئیشاره یه کی کورت به ناسیونالیسم

بازگر ده نووسی که من له ناسیونالیسم نه گه یشتوووم و به توند و تیژی هه لده کاته سه ر ناسیونالیسته کانی حکومه تی هه ریم. به داخه وه بازگر لیره ش دا خالی نه پیکاهه! هه رچه ن نه مده ویست ده رگای باسیکی تر له گه ل بازگر بکه مه وه؛ به لام مه جبوورم ئیشاره یه ک به و به شه بکه م. «ناسیونالیسم» به و جوړه ی بازگر باسی ده کا، به رنامه ی حیزبکی سیاسی نیه به لکوو جوولانه وه یه کی کومه لایه تی یه که به شیوه ی جوړو جوړ و له ژیر خالی جوړا و جوړدا خوی له به رنامه ی سیاسی و کرداری روزانه ی حیزبه کان دا نیشان ده دا. ناسیونالیسم وه ک جوولانه وه یه کی کومه لایه تی، جوولانه وه یه کی بورژواپی یه و له سه رده می سه ره لدانی بورژوازی دا، به و ئه ندازه ی که دوژمنی سیستمی فتودالی بووه، پیشره و بوو! ناسیونالیسم (هه مدیسان وه کوو جوولانه وه یه کی کومه لایه تی) لانی که م له سه ره تای سه ده ی بیسته م

به ولاوه ، نه پیشره و بووه و نه شورشگیر؛ ئه ویش به هوی ئه وه ی که ئیتر نه ته نیا کیشه یه کی ئه وتوی له گه ل دیارده بوگه ن و گه نده له کانی پیش سه رمایه داری نیه، به لکوو له زیندوو کردنه وه ی ره وابیتی عه شیره یی و پاراستنی زور رواله تی کون و دژی ئینسانیش خو ناپاریزی. ئه وه ی که بازگر هیزه ناسیونالیسته کانی هه ریمی کوردستان، به شاهید ده گری بو به رپه رچ دانه وه ی قسه کانی من، له راستی دا له رووی بازگر خوی دا ده وه ستی!

بازگر ده لی که هیزه ناسیونالیسته کانی کوردستان نه ته نیا له رووی بورژوازی «بیگانه» دا ، رانه وه ستاوه ن، به لکو بوونه دارده ستی هیزه کانی داگیرکه ری کوردستان. ئه م قسه یه زیاتر له گله یی له ناسیونالیسته کان ده چی که بوچی سه ر به بورژوازی «بیگانه» ن! کیشه ی ناسیونالیسم له گه ل بورژوازی «بیگانه» له سه ر ده سه لاتی سیاسی و ئابوری یه. تا ئه و جیگه یه ی ده گه ریته وه سه ر بورژوازی به گشتی و حیزبه ناسیونالیسته کانیه وه، ئه م کیشه یه قه رار نه بووه شه ری مان و نه مان بی! هیزه ناسیونالیسته کانی کوردستانی عیراق کیشه یان له گه ل رژیمی به عس له سه ر به شداری له ده سه لاتی سیاسی ناوچه که دایه. بو ئه وان گه یشتن یا به شدار بوون له و ده سه لاته دا ئامانجی سه ره کی یه و زور ته بیعی یه که بو گه یشتن به و ئامانجه روو بکه نه ئیران، ئامریکا، سوریه، تورکیه، ئیسراییل و به پپی ئه و به شه له ده سه لات که پیشکه شیان بکری ته نانه ت روو بکه نه وه جه لاده سه ره کیه که (مه سه له ن سه ددام) بو رامالینی هیزی «خومالی» ره قیب؛ هه ر وه کوو چون جه لالی و بارزانی یه کان جار به دوای جار کردویانه!! ناکا بازگر له وه دا که جوولانه وه ی ناسیونالیستی له ذاتی خوی دا «خوفروشه»، شکی بووبی که وه زعی ئه مروی بورژوازی و جوولانه وه ی ناسیونالیستی کورد ده خاته وه بییری من!

نوسراوه که ی بازگر زور شتی تیدایه که ئه گه ر بمهه وی له م نوسراوه دا جوابی بده مه وه، دوو هینده ی تر جیگا ده گری. وینه یه ک که بازگر سه باره ت به هه لپه رکیی نوی کیشاوه یه ته وه، وینه یه کی به رئاوه ژوو و ناسادقه. ئه وه ی که بازگر له راییته له گه ل موسیقای نوی له روژئاوا دا باسی ده کا سه د هینده نادروست تر و دوواکه وتوانه تره. که سیک که له روانگه یه کی زانستی و میژوویی یه وه سه یری کومه لگا و دیارده کانی بکا، ده زانی که «جه زم» بوونی لاوان له کونسیرته کانی گورانی بیژانی «روژئاوا» دا، له خوی دا هیچ په یوه ندیه کی به باش یا خراپ بوونی هه لپه رکی و موسیقای نوی نیه. ئه م ئیشاره یه ته نیا به کاری ئه وه دی که موسیقا و هه لپه رکیی سوننه تی پی تقدیس بکری و خه لک له «دیو و درنجی» هه لپه رکی و موسیقای نوی بترسینی!!

نازم حکمت

(۱۹۶۳-۱۹۰۲)

یوسف ره سولی

هونه ر و ته ده ب به شیکه له فه رهه نگی ئینسان و نامراییکه بو ده بربرینی ویست و هه ست. هه ر چینیکی کومه لایه تی بو سه قامگیر کردنی ده سه لاتی خوی پیویستی به هونه ر و ته ده ب به هه یه. به لام ئایا ده کری هه چه شنه جولانه وه یه کی ته ده بی و هونه ری، ناوی ته ده ب و هونه ری لی بنری و وه کوو تروسکه ی هیوا، رزگاریده ر و ده بربری ویستی کومه لگای ئینسانی بیته ته ژمار؟ بیگومان نا. ده م و ده زگای به ربلای پر و پاگه نده ی بورژوازی، سامناک ترین و بی حورمه ت ترین کرده وه و پیلانه کانی به ناوی هونه ر به سه ر کومه لگای ئینسانی دا ده قه بلینی و به ته واوی هیز و تواناشه وه خه ریکی له ناو بردن و پاک کردنه وه ی شوینه واری ته ده ب و هونه ری کریکاری و کوشت و بری هونه رمه ندان، شاعیران و نووسه رانی چینی به ش مه یینه ت و کریکاره.

ته م حه ول و ته قه لایه ی بورژوازی، شتیکی تازه نیه و له گه ل بورژوازی خوی له دایک بووه. بورژوازی به ته واوی هیزی یه وه خه ریکی ره د کردنه وه ی ته ده ب و هونه ری ئینسانی زه حمه تکیش و کریکاره و گه نده ل ترین شتی ئایینی و ئاسمانی به ناوی هونه ر و ته ده ب به خه لک ده قه بلینی. به لام ئایا قه ت ته م پرسپاره کراوه که بورژوازی و ته ده ب و هونه ره که ی تا چ راده یه ک له م هه لویست و ته قه لا شومه یان دا سه رکه وتوون.

سه ده ی بیست و یه که م نزیکه و به ندیخانه کان پرن له هونه رمه دان و ته دیبان و هه لسوراوانی پیشره و و کومونیسیت و تیکوشه رانی ریگای ئازادی ئینسان له چه نگ چه وسانه وه و هه ژاری. سه ده ی بیست و یه که م نزیکه و بازاری له ده هول دانی مه رگی کومونیسیم و نه مانی چینی کریکار و ته ده بی کریکاری گه رمه. و ته مه خوی نیشانده ری مه ترسی بورژوازی یه له چینی کریکار و ته ده ب و هونه ر و هه لسوراوه کانی.

سه ره رای هه را و هوربای بورژوازی جیهانی، بزوتنه وه ی کریکاری و هونه ر و ته ده بی کریکاری نه ک نه مردوون، بگره له گه شه یه کی به رفراوانی دووباره دان و تا ته و روژه ی جیاوازی چینایه تی و بی حورمه تی به ئینسان هه یه، تا دارا و نه دار هه بی، ته ده ب و هونه ری کریکاریش هه ر ده بی و ره چه ده شکینی بو گه یشتن به دونیایی ئازاد و ئینسانی. میژوی ته ده ب و هونه ری کریکاری له هه مان حال دا که پیشره و و ره چه شکین و ئاشکراکه ری چه وساندنه وه ی به ش مه یینه تان و چینی کریکار بوو، له هه مان کات دا گه لی روداوی دل ته زین و ریگای ناهه مواری ته زمون کردووه. گیران و کوژرانی نووسه ران و شاعیران و هونه رمه ندانی خوشه ویستی به ش مه یینه تان، یه کیک له م کوسته گه و رانه یه که ته ده ب و هونه ری کریکاری ته زموونی کردوه.

یه کیک له و روداوانه ی که چینی کریکار و به ش مه یینه تانی تورکیا و دونیا ته زموونیان کرد، گیران و بی حورمه تی کران به شاعیر و دراما نووسی کومونیسیت «نازم حکمت ت» بوو. گیرانی نازم حکمت ت و به ره نگاری ته و له به رابه ر ده سه لاتدارانی تورکیا دا، پشتیوانی خه لک، کریکاران و سازمان و ریکخراوه کانی ده ره وی ولات له «نازم حکمت ت» بو ئازاد کردنی، ته زمونیکی تال بوو بو بورژوازی و سه رکه وتنیک بو چینی کریکاری تورکیا له م به شه له خه باتی دا.

نازم حکمت ت سالی ۱۹۰۲ له شاری «سالونیکی»، له بنه ماله یه کی دارا له دایک بوو و مه درکی نیزامی له «هیبلیاده» وه رگرت. هاوکات له گه ل ته واوکردنی خویندن له سالی ۱۹۱۸ دا، هه وه لین به ره می ته ده بی خوی که بریتی بوو له کومه له شیعریک چاپ و بلاو کرده وه. سالی ۱۹۲۰ ئیستانبولی به جی هیشت و ریگای «مسکو» ی

گرتنه بهر. له مسکو خه ریکي فیروونی زمانې فه رانسی و خویندنی فیزیک و شیمی بوو و دواي چوارسال خویندن له مسکو گه رایه وه بو تورکیا.

سهره رای ته وه ی که «حیکمه ت» له بنه ماله یه کی ثاریستوکرات دا چاوی به دونیا پشکوت، به لام زور زوو پشتی له روانگه ی کونی بنه ماله و عه شیره که ی کرد؛ لییان راسا و رووی کرده کریکاران و خه لکی زحمه تکیش. رادیکالیزمی «نازم حیکمه ت» قولتر، به هیتر و پر مه ترسی تر له وه بوو که «ناتاتورک» چاوپوشی لی بکا. هه ر به م بونه وه ش چه ندین جار که وته به ندیخانه. سالی ۱۹۳۸ به جورمی ته بلیغی کومونیسیم له ناو ته رته شی تورکیا دا، له لایه ن دادگای نیزامیه وه به ۳۸ سال زیندان مه حکوم کرا. پاش ماوه یه ک حوکی زیندانه که ی داشکا و بوو به بیست و پینج سال و چوار مانگ و سهره جه م ۱۶ سال له زیندان دا بوو. کاتیک که له سالی ۱۹۵۱ دا له به ندیخانه نازاد کرا، به لینی دا که تورکیا به جی بیلې و قه ت رووی تی نه کاته وه. «نازم حیکمه ت» روژی ۳ ی مانگی ژولای ۱۹۶۳ له مسکو بو هه میشه چاوی ویک نان و دنیا یه کی خه مبار کرد.

«نازم حیکمه ت» وه ک گه وره ترین شاعیری تورکیا دیته ته ژمار. به هوی وه رگیرانه وه ی شیعره کانی به چه ندین زمانې زیندووی دونیا و به تاییه ت ئینگلیزی و فه رانسی زور زوو ناسرا و له گشت دنیا نیوی که وته سه ر زمان و له رده ی «لورکا» و «پابلو نیرودا» نیوی بردرا. هه ر وه ک پابلو و لورکا، «حیکمه ت» یش له سه ر ته م راستی یه ساغ و سوور بوو که ته نیا ریگای نازادی چینی کریکار به شه ریه ت به گشتی ته نیا دامه زرانندی دونیا یه کی نازاد و سوسیالیستی یه.

سه باره ت به درو و ده سته کانی ئیوه

دنیا

نه ک له سه ر شاخی گا

به لکو له سه ر ده سته کانی ئیوه یه که راوه ستاوه.

ئینسانه کان، یاره کانم!

کاتی ئیوه برسیتانه و

گیاتان هاوار ده کا بو نان،

درو ده که نه میشکتانه وه؛

به ر له وه ی

بو تاقه جاریک

سفره یه کی رازاوه و گه ش

به خوتانه وه بینن

ئه م دنیا یه به جی دیلن!

له گهل ژيار (۱)

ريبووار

شيعرى «له گهل ژيار» كه ليره دا پيشكه شتان ده كرى، به دواى ديتنى ووت و ويژيک له گهل ژيار كه له ته لويزيونه وه بلاو كرايه وه، نووسراوه. «ژيار سينكارى» كورى ۱۸ ساله ي بنه ماله ي په نابه رى «سينكارى» به كه سالى ۹۰ له توركيه وه هاتن بو سويد، به لام خويان وه كو كوردى عيراقى ناساندبوو و ئيجازه ي ئيقامه تيشيان وه رگرتبو. كاتيک دواتر ده ركه وت كه كوردى توركيه ن ئيجازه ي ئيقامه كه يان له غو كرايه وه و سه ره راي ناره زايى گشتى له سويد و له شارى «ئوسه له»، كه سينكاريه كان له وى ده ژيان، ده وله تى سويد پوليسى به ردايه گيانيان. پوليسى سويد، كه به رانبه ر به هيرشى راسيسته كان هينده نه رم و نه جيبه، به سه گه كانيانه وه به ربوونه گيانى ژن و مندالى نه و دوو ماله و ده ستيان به هه ركه سيان گه يشت كيشيان كرد و برديان. ده ستيان به هيچكام له دوو بابو كه نه گه يشت، «ژيار» يش له ده ستيان هه لات و تا مانگى نوامبرى نه مسال كه دووباره ئيجازه ي ئيقامه ي پى درايه وه، به نهينى ده ژيا.

ناره زايى سه باره ت به م رسوايي يه ئيستاش به رده وامه. له لايه كه وه خه لكى تووره، داواى هينانه وه ي مناله كان و ژنه كان له توركيه ده كه ن و رباكارى ده وله تى سويد مه حكووم ده كه ن؛ له لايه كه وه ده وله تى سويد، جارى خه ريكي ته مى كردنى نه و لاوانه يه كه نه و روژه تفيان له پوليس كرد و له به رانبه ريان راوه ستان!

نه م شيعره هه نديك له قسه كانى ژياره كه نه و به سه رهاته ده گيريته وه.

له گهل ژيار

په ژاره پيلوى چاوانى قورس كردبوو

قورساى قسه ش لى ببوه ليوه له رى

مه گه ر جار جار

دوو ووشه و چاو هه لبرينيك:

— هاتن...

... وه ك وه حش!

— ده ي، ده ي؛ دوايى؟

— ... وه حش و ده عبا چى يه؟... هاتن...

هه ر وه ك خويان...

وه كوو... سه گى پوليس هاتن

زار به جنبو:

" هه لى پيچن

ده يالله توركه پيسه كان!"

— هه روا!؟

— هه روا... ناگات له چى يه؟! واتريش!

... که دایکم دی ره ننگ بزرکاو،
... هه موو دنیام له پیش چاوان هه لبرکا...
... مردوو ئاسا... وه ک خوله میش!
... که خه لکه که م دی هه لگیرساو...
ئه م لا ره ش، ئه و لا سپی بوو...
له پیش چاوم...

— ... چوری... ده ریاز بووی...!

— ... نه چووم ...

... راخوشام ...

خوم نه بووم ...

... وه ک چون ...

ته وژمی شه پولیک

بازدا به سه ر به له میک دا و

که سیک راکیشی به ره و خوار... (۱)

— ئیستا خوت به چی ده زانی؟

— ... ببوره؛ چی؟

— چیت؟ مه به ستم ... که سایه تیت...؟

— من ... خو... نیم ... هه م؟

۱- گارسیا لورکا.

ئىلغابوونە ۋە

رىباز مە حمود

بە نىياز م لە بە ربه يانە غوربه تگرتوۋە كانى خومە ۋە
خە رىكى پاك كردنە ۋە ى
شوين پىلاۋە رە ش و قوراۋى يە كان بم
ئاخر دە مىكە،
عیشقم بە ديار خاموشى دلەمە ۋە
بستى ريشى حوزنى هيشتوتە ۋە.
دە مىكە لە ۋە رزى بى مروە تيدا
هە ر سە رابە ... مست بە مست تىنوئىتيم دە خواتە ۋە.
دە مىكە سە رنج ئە دە م
ئاخو مە ينە ت، كە ى دە گاتە
دوا دىرى رومانى حە وسە لە ى؟
لە كاتىكا تە مە ن راکە راکىە تى و
ئە و دانىشتوۋە و بە جىم ناھىلى..
ئاخر دە مىكە
هە ر ساتىكم لە سە ر دە كریتە ۋە
كورىكى دوزە خى_گورانى بە گورانيم لى دە سىنى
لە سە ر ئىقاعى نىلە نىلى ئاگر
شعورم لە ئارە قە يا دە رزىننە گويچكە ى فە نابوونە ۋە.
لە گە رانە ۋە شدا،
شە و بىن دە نى بە تە راىى گيان و هە ر دوو چاومە ۋە.
ئاخر دە مىكە
بە بى دە نكىما دە رون و
لە تە نىشت سە ماى بە دىئانە ى نانە ۋە
كە مېنە بە ربه رى يە كان
مىلى تە مە لى خويانم لى دە هيننە ۋە و
سك م پردە كە ن لە دە سريژە حە سرە تى برسيتى.

ده ميکه ده زانم
ده رگای هه موو ساته کان
بون هالاوی ژه ننگ و... وه یشومه ی نامویی و
بیابانه خه ته رناکه کان وا له و دیویه وه.
هه ر بویه ش ئه وه تا،
له جیاتی ئه وه ی هه ر واییمه وه و
شه و بین بنی به ته رایگیان و هه ر دوو چاومه وه
که ژوره که م یه ک چوارچیوه ی داخراوی ئازاره و
من هه میشه تیایدا له وحه ی برینیکی ئالم.
له ئاپورای ره شی په ننگ خواردووما
چه پکی ته لیسمی تووره بوون
خوی کردوته ناویشان و
ئیستا چرایه کی دره خشانه
به ده سستی یاخی بوونمه وه..
به ره و ئه وی ی...
عیشق پر به ژیان بتریقیتته وه
له نیو چیمه نی ره هابوونی،
ئه و دیو ئیلغا بوونه وه ی ده رگاگان

مه زادی خوین

محه مه د که ساس

چیتان پی بلیم.. هاوری یان
جگه له وه ی
گه رووی ره شی بورژوازی
له م که ونه دا
به ئاره قه ی ره نجی ئیمه
به پارووی ده م
منالانی ره ش ورووت و پیخاوسی
چینی ئیمه ده ئاختری؛
جگه له وه ی پیتان بلیم
کوشکی زه ردی
قات له سه ر قاتی سه رمایه
وه کوره نگی ده م وچاویان
له په راسووی ئیسکی من و
کاسه ی سه ری هاوریکه م و
ئه م مروقه هه لچنراوه..
وورگی زل و
دوواهه مین ته نزی ماشین و
قاسه ی به دولار سیخناخ و
لووتی به رزی له ئاسمانی حه وته مینیان
به مه زادی خوینی گه شی من و تویه
راوه ستاوه...!!
ئه ی هاوریکه م

جوکەر

محه مه د که ساس

ئه مروکه شه هیدیک پی ی ووتم :

سبه ینی... سه حه ری

وه ره سه ر گوره که م

تازه ترین دوو ووینه ی

هه ر دوو کورپه که م... بیرنه که ی

بزانم له سایه ی ره نگه کان

بزر بوون یا وه خود گه وره بوون...؟

یان بوونه خوراکی ئه ژدیهای برسیه تی

یان بوونه قوربانی ئه نجامی راپه رین..

ساتی شه .. ساتی تر پیکه نین

ساتیکیش ده ست گوشین...!!

کولوچه

جه وهیل ۱۸۷۹-۱۹۱۵

ریبوار کردوویه به کوردی

مه لای ریش دریژ- ریش دریژ

شه و بی، روژ بی

له کونه کانیان دینه ده ر و

شه ویلگه یان ماندوو ده که ن

له باسی حه لال و حه رام؛

گوایه چاک و خراپت لی روون که نه وه!

به لام کاتیک پرسیار ته که ی:

«ته ی چی بخوم؟»

به زمانی لووس

"برام"، "برام"

شیر و ریویت بو دیننه وه:

"_هه میشه و دایم خواردنی خوشت ده بی

له به هه شتی شکوداری ئاسمانه کان .

هه لفره، به ره و ئاسمان!

ئییستا کارکه و

عیباده ت که؛

له نیو خاک و خول دا بژی

کاتیک هه لفریت بو ئاسمان

نان و کولوچه ت پی ده ده ن.»

باوه ر ناکه ی؟

له زمانى هاو زمانیکه وه

حه مه عه لی حه سه ن

ئه م کراسه باوی نه ما
نه ره ننگه که ی
نه شیوازی دورینه که ی،
نه ئه وه شی له به ریا بوو... نه به رهه م هین.

ئه و قسانه هه مووی پووچن
که له وه رزی هه لوه رینی به ری ره نجا
بو هاو خوینی ی کلکی ته ور و
قه دی شوره بی یه ک، ئه کرین.

یاخود گه مژه ن... یا خوپه رست
ئه و ده مانه ی
بو ته بایی مه ل و قه فه س،
که له پچه و ده ست،
درک و خوشه ویستی، ئه دوین.

چنگی سوور و
ده ستی منیکی ره نجه رو..
هیوایه کی گه رم و ناسک، ره نگی ئاسو..
له گه ل یاسای مانه وه دا، زام و درو..
چه ته و نیچیری جه ننگه لستانی ئه مرو..
چونی ئه کری
له گه ل یه ک دا ده ست له مل نین..؟؟

بویه ئه لیم
ئه و قسانه هه مووی پووچن

که له وه رزی هه لوه رینی به ری ره نجا
بو هاوخیینی ی کلکی ته ور و
قه دی شوره بی یه ک، ئه کرین.

دوا ناونیشان

ناسو

بو ئه و تفهنگانه ی:

له بی دهنگیاندا، گورانیه کانی باوکمیان کوشت

له دهنگ هه لبرینیاندا

ناونیشانیکی تریان پی دا.

باوکم؛

خشت بری هه موو کووره کانی شار بوو.

ریبی قلیاسان،

زیخ و چه وی که ناری چه م

ته نانه ت، له شکر میشووله کانی «تالیسه» ش

ده یناسن.

باوکم، له ناو پیاوه کانی شاردای بی ناوه

که رچی له مه له فه کانی

دائیره ی نفوس دا، ناوی هه یه.

به لام شوینی په نجه کانی

به دیکوری تاقه کان و

په نجه ره ی چه ندین مالانی شاره وه یه،

ئه و مالانه ی باوکم ناونیشانی پی به خشین.

— «چاوه ریتم؛ له نزیکه ئه و ماله دا

که دیکوری تارمه که یان، خشتی سووره.»

ئه و مالانه ی تیایدا باوکم کریچی بوو،

بی باخچه بوون.

له کاتیک دا،

ئه و به بی گول و ریحانه

نه ی ده کرد ساتیک هه ل بکا.

ئه یزانی، که ر ناوینه ده ستی تیشکی هه تاو نه گری و

نه يگه ينيته کونجی ژوور؛
ته و خوره تاوه ناچاره تا ئيواره
له و ديو ديواری حه وشه وه چاوه روان بی.
بويه ش شه وان به ر له نوستن
نه کا ديوار، له نه بوونی سه وزایی دا
سپيایی چاوانيان دابی
به گورانی تاڤگه يه ک و
ده شتيکی پر له گولاله و
په لکه ره نڱينه ی به هاری، ده هينايه ناو کونجی مال.
باوکم چه ندين ناوی هه يه.
به قه د ناوی ته و کارانه ی سه رده مانیک
هاوړی ته و بوون
ته گه ر کاری تازه تريش، له شاردا خوی بناسینی
ته و کات مالمان، ناویشانيکی تازه تر،
ديسان بوخوی هه ل ده بژیری.
به لام نا، وا دوا کاری ته و
بووه ناوی دووه می و
ته دره سی نویی باوکم:
پيره ميرده گوله به روژه فروشه که ی نزيک گاوران.
ته م پيره ميرده، له ماله يه ک هوډه که يا
خه ونی ورد و
خه ونی گه وره تر له خه ونی ژووره تاڤانه که ی هه يه.
خه ونیک؛ سنووری ده رگای حه وشه ده به زینی و
له سه ر شوسته که ی به ر ده رگا
يه ک يه کی کولان و
شه قامی گه ره کيش ده بينی و
دوا تر شار و زور جيگای تر...
ته و خه ونانه زور دوور نه بوون.
ته نهاش نه بوون.
به لام ده ستريژ

تا ن و پوی خه ونه کانی ده ئالوزکاند.
درزی په نجه ره کانی زیاتر ده کرد.
«ئایه ته ل کورسی»ش ده هات و
به رماله که ی پی راده خست.
— روله، خوا به جوانی خوتان له گه ل کات.
— روله، خاوه نی چه که کانتان کویر بی.
به لام خوا، له زمانی ئایه ته کانی جوانی نه ده گه بی.
بویه ش باوکم؛
له ته عزیزه کان دا بی ده نگ داده نیشته.
بی ده نگ ده گریا.
له هه مووی سه یرتر، دیواره کان له به ر نه بوونی هه تاو و
سه فه ر کردنی گورانیه کانی باوکم
زه ردتر ده بوون.

چه ند وه خته، به دوا ئه دره سی ئه ودا
هه ر نامه ده نووسم.
رسته کان، به ته نها، دوا داوام هه ل ده گرن.
— بابه گیان، یه ک گورانیم بو رزگارکه.
ئه زانم روژیک دیت
گورانی و
هه نگاوی و
ژووره که ی، ده بنه هه والیکی کورتی
قسه ی ژنانی به ر ده رگا و
پیاوانی به ر دوکان،
نامه شم دیتته وه بی ئاواز.

ئیستا ماله که ی،
ناونیشانی که سیکی که ی گرتوته خو.
سندووقی بوراقه که ی، ده ستیکی تر.
دوا نامه شی، ناونیشانیکی تازه تر:

«__ ئه گه ر کاغنه زت بو ناردم، به م ئه دره سه ره وانه ی که:

شاری سنه

خیابانی فرح

به ده سستی؛ پیره میرده چایچییه که.

به لام خه یالی گورانی، له سه ر ده رکه.»

له هیچ شوینی نامینمه وه

گوننار کییه ری

وه رگیران له سویدی یه وه: شنه عبدالله

«له هیچ شوینی نامینمه وه»، ته واوکه ری سه ربه خوی رومانی (تو نابی به هیچ) ه. پاله وانی رومانه که «لاش» یه کیک له کریکارانی داربرینی «تورنیدالن» کاتی که خه لک به ژماره ی بی شمار له سالانی ۴۰ و ۵۰ کان، به شوین کاردا کوچیان ده کرد. نووسه ر «گوننار کییه ری» باسی ئه وه ده کات که چی روو ده دات کاتی مروف له ریشه هه لده که ندری و له شوینیکی تازه، به جه ویکی جیاواز و زمانیکی جیاواز، جی نشین ده کری.

له شه ویکی یه ک شه ممه ی زستانیکی کوتایی بیسته کان دا، له کاتی سه ما کردن دا چاویان به یه کتر که وت و عاشقی یه کتری بوون. ئه و کاته باو کم له یه کیک له دارستانه کانی نزیک دییه که ی ئه وانه وه کاری ده کرد.

هه ر به دوا ی ئه وه دا زه ماوه ندیان کرد و دوو مندالیان یه ک به دوا ی یه ک دا بوو. ئه و ژووره ی که تیایدا ده ژیا ی هی مالی باپیره م بوو، که ته نها یه ک په نجه ره ی تیادا بوو ئه ویش رووی له ژوورو بوو. له روژه سارده کانی زستان دا به رده وام دارمان ئه سووتاند. تینی گه رمای ئاگره که هه وای ساردی ژووره که ی به ره و دیواره کان راده مالی، به لام تووانای نه بوو زه وی یه که که وه ک سه هول سارد بوو، گه رم بکات.

مناله کانیش ئه بوایه شوینیکیان هه بی بو ئه وه ی که خویان فیری گاگولکی و رویشتن بکه ن، چونکه نه ده کرا به رده وام له پشت ته ختی خه وه که دا بیانیه لیتته وه. له به ر ئه وه دایکم چه ند بیجامه یه کی به سه ر یه ک دا له به ر ئه کردن و هه ولی ئه دا که له سه ر فه رشه که ی ناوه راستی ژووره که دا بیانیه لیتته وه.

هه رچه نده به هوی ئه وه وه کاری جل و به رگ شتنی دایکم زور ده بوو، به تاییه ت پانتولی منداله کان، به لام دایکم گویی پی نه ده دا؛ چونکه نه ی ده ویست وه ک له ناو زوریک له خیزانه مندال داره کان دا باو بوو منداله کان به بی پانتول به ره لا بکاته سه ر زه وی یه سارد و سره که. هه لبه ته زوریک له و دایکانه ناچار بوون وا بکه ن. له زستان دا بیره کان ووشک ده بوون و ئه مانیش ناچار بوون که له مه نجه لی گه وه ره ی ناو حه وشه که دا به فر بتوویننه وه یان له جوگه یان له رووباره که، ته نانه ت بو مانگا کانیش، ئاو بهینن.

پیپاوه کان به هه فته و به مانگ له دارستانه کان دا خه ریکی داربرین بوون؛ و زور جار به دریژیایی زستان زیاتر له یه ک دوو جار نه ده گه رانه وه مال.

ته واوی ته رکی مال له سه ر شانی ئافره ته کان بوو؛ هه ر له دار برینه وه تا ئاگرکردنه وه، کاروباری ناو مال، ئاژه ل به خیوکردن و زور شتی تر، به شیوه یه ک که فریای هه موو ته م کارانه نه ده که وتن. هه ر له به ر ته وه بوو که منداله کانیاں به گیانی له سه رمادا سوور هه لگه راو، له سه ر ته و زه وی یه سه هولینه یاریان ده کرد.

له ماله کان دا زور ئاسایی بوو که پیپاوه کان، ته نانه ت ته وانه ش که بو سه ردان ده هاتن، ته نباکوکه ی snus ژیر لیویان فری ده دایه سه ر زه وی یه که و دوایی منداله کان به ناو ته و په له قاوه ی یانه دا ده خولانه وه و یاریان ده کرد.

ته نها هه واکیشی ژووره که، دووکه لکیشی زوپاکه بوو. کیشمه کیشمی نیوان هه وای سارد و گه رمی ناومال، ده بوو به هوی دروست کردنی شی. هه وای ساردی په نگ خواردووی سه ر دیواره کانی ژووره که، که رووی ده کرد. هه ر یه که م زستان، کراسی بووکینی به بزماره وه هه لواسراوی دایکم له ژووره که دا که رووی هه لهینابوو.

پاش ته وه ی که دوو زستانمان به سه ر برد، له و ماله گوواستمانه وه بو خانوویه کی تازه. خانه تازه که چیشخانه یه کی گه وه ره ی هه بوو به ته ندوور و زوپای داره وه. خانه که دوو ژووری دانیشتی بوو که هه ر یه که ی کووره یه کی ئاگری تیدا بوو. یه کیک له ژووره کان ژووری نووستنی دایک و باوک بوو. ژووره که ی تریان هه روا به تال بوو. کووره که ی ته م ژووره زور جوان تر بوو و ته نها کاتی میوان ده هات گه رم ده کرا.

ماوه یه کی زوری خایاند تا به ره یوانه که دروست کرا. ده رگای چیشخانه که به ره و حه وشه که ده کرایه وه، به لام له گه ل ته وه شدا عه رز و ئاسمان جیاوازیان بوو له گه ل ته و ژووره دا که پیشتر تیایدا بووین.

پاش ماو یه کی کورت بوون له ته ویله که یان دا دوو مانگیاں هه بوو و داری زستانیش تا بن میچی مال هه لچنرا.

زوربه ی کات دایکم به ته نها بوو له گه ل منداله کان دا. له داری سووتاندن به ولاره، هه موو کاری ناو مال هی ته و بوو؛ له ژیر که پره که دا هه میشه داری ووشک و براو ئاماده بوو. باوکم له م کاره دا زور به دیقه ت بوو و قه ت په کمان نه ده که وت.

باوکم ته ندامی حیزی کومونیستی کریکاری بوو. هه روه ها له سه رده می دامه زرانی «یه کیه تی کریکارانی داربر و باربه ر» دا بوو به ته ندامی یه کیه تی یه که. ته و هه روه ها له دامه زراندنی ریکخواه ی وه رزشی کریکاران له سالی ۱۹۳۳ دا ده ستی بوو. سالی ۱۹۳۵ که «بینای گشتی خه لک» Folkets hus دروست کرا، باوکیشم هه ر وه کو زوریک له هاوریکانی تری به بی پاره له درووست

کردنی بینا که دا به شداری کرد.

باو کم زور جار بی کار ته مایه وه، هه لبه ت نه به و مانایه که هیچ کاری نه بی. باو کم هیچ کات بی نیش نه بوو؛ به لام مه به ستم کاریکه که ده رامه تی لی وه ده ست بکه ویت. له ماله وه هه میشه کاریک هه بوو بیکات هه ر له دار هینان له دارستانه وه بگره تا چاک کردنه وه و گه وره تر کردنی خانوکه، کوکردنه وه ی عه له ف بو ناژه له کان، و رشتنی په بین له سه ر زه وی و زاره که کان. ساله کان تی ته په رین و تا دایکم تا راده یه ک له ژیانی رازی بوو. به لام جار جاریش گله یی ده کرد له وه ی که باو کم هه میشه خه ریکی کوبوونه وه ی کریکاری یه. ته نانه ت زوربه ی ته و شه وانه ش که به هوی بیکاری یه وه، له ماله وه بوو هه ر خه ریکی کوبوونه وه بوو و که متر ده که وته ماله وه.

ورده ورده منداله کان ده ستیان کرد به خویندن.

ماوه یه ک بوو که کابرایه کی ده م هه راش، به ریشیکی سه یه وه له ته لمانیا دا په یدا ببوو. بینای په رله مان له به رلین گری گرت. روزنامه ی کریکاری «تیشکی ناگری شمال» ده رباره ی زیندانی کران و سه رنگوم کرانی کریکارانی ده نووسی له و سه رده مه دا. موته که ی هه ره شه و ترس ورده ورده بالی به سه ر خه لک دا ده کیشا.

دوو که س له هه ره ده وله مه نده کانی ئاوییی که له به ریوه به رانی بزووتنه وه ی ئایینی Laestadian — بزووتنه وه یه کی مه سیحی — بوون، سمیلیکی وه ک «هیتلر» یان هیشتبووه وه. یه کیک له پیاهه گه نجه کانی گومرگیش ده ستی کرد به له به ر کردنی پانتول و جووتیک جزمه وه کوو فاشیسته کان. کاتی نازیسته کان کوبوونه وه یان ده بو، ده چوو له پشت سه ری سه روکی نازیسته کان Furugård ه وه ده وه ستا. له و به ری رووباری ئاوییی یه که، له به شی «فینله ند» که س نه ی ته ویرا باسی کومونیسیم بکات. فاشیسته کانی «لاپو» هه ر که سیک که باسی سیاسه تی بگردایه به ر فیشه کیان ده دا و ده یان کووشت. کاتیک که کابرایه کی پولیس به ناوی «کیمپانن» یان کوشت، هیچ که س شکی له وه نه بوو که له سه ر مه سه له ی سیاسی بووه. «کیمپانن» وه ک که سیک کومونیسیت نه ناسرابوو به لام بیر و باوه ری رادیکالی هه بوو. ته نانه ت خه لک ده یانزانی که ته م کاره به ده ستی سه روکی فاشیسته کانی «لاپو» کراوه. لاشه ی «کیمپانن» له پشت چپای «ئاواساکسا» دوزرایه وه که له ژیر پوش و په لاش دا شاردرابوه وه. سه ره رای ته وه ش که «کیمپانن» له پشتی مله وه ته قه ی لی رابوو، له دادگادا هه ولیان دا وای پیشان بده ن که خوی کووشتوووه. سه روکی فاشیسته کانی «لاپو» وه ک تاوانبار له داداگا بوو به لام دادگا به بی تاوانی ده رکرد و نازاد کرا. یه کیک له دوکانداره کانی ئاوییی که ئاماده ی دادگاگه بوو، به چه نده ها جوولانه وه ی ته کروباتیکی هه ولی ده دا پیشانی بدات که چون ئینسان ده توانیت خوی له پشتی مله وه بکوژی.

هه لبه ت ته وه ته نها فینله ندی یه کان نه بوون که له راوکردنی کومونیسته کاندا چالاک بوون.

ئه فسه ريكي ئيحيياتي سويدي هه بوو كه فاشيسته كانى «لاپو» ي ده گه يانده ئه م به ري رووباره كه بو به شى سوويد بو «پيللو». شه ويكيان فاشيسته كانى «لاپو» ده چن بو ئه وبه ري ئاوه كه و كابرايه كى پينه چى له ماله كه ي ئه هيننه ده ره وه و ده يكوژن.

پاشان شه ري ناوخويى له ئيسپانيا ده ستى پى كرد. دوو لاوى گه نجى ئاوايى، خويان ناو نووس كرد كه بچن بو ئه وي بو شه ر دژى فاشيسته كان. به لام سه فه ر بو ئيسپانيا بو پشتيوانى كردن له شورش، قه ده غه بوو. دام و ده زگاي سويدي هه ره شه ي سزادانيان ده كرد له وانه ي كه برويشتنايه و به شدارى شورشه كه يان بگردايه. له به ر ئه وه ده بووايه سه فه ره كه يان به نهينى بووايه. ته نها باوه رپيكراره كان ده يانزاني كه كى سه فه ر ده كات. تا ئه و كاته ي كه خه لك له ده رچوونى ئه م دوو لاوه له سويد به ته واوى دلنيا نه بوون، كه س به ئاشكرا باسى نه كردن.

يه كيك له وان بو ماوه ي سى سال وه ك ئه فسه ر له شارى «بودن» ئييشى كردبوو. له وي ورده وورده ئاشناى سياسه ت ده بى و كاتيك كه سه فه ري كرد قه ناعه تى به بيرو باوه ري كومونيستى هه بوو. له به ر ئه وه ي كه شه هاده يه كى به رزى له سه ربازى دا هه بوو، هه ر كه گه يشته ئيسپانيا، وه ك ئه فسه ر له ريزى شورش دا دامه زرا و هه رگيز نه گه رايه وه. سه رئه نجام له جه وله يه ك له و ديوى جه بهه ي فاشيسته كان دا شه هيد ده بى.

ئه وي تريان توانى به زيندوويى بگه ريته وه. تووشى نه خوشى تيفووس هاتبوو و هه موو قژى ره ش و پرى رووتابوه وه به لام پاش ماوه يه ك قژى هاته وه. زور شتى سامناكى له شه ر ده گيرايه وه؛ به لام كاتى باسى ئه وه ي ده كرد كه ده ست و پا ي له ت و په ت كراو به ته لى ته له فونه كانه وه هه لواسرابوون زور كه س باوه ري پى نه ده كرد.

په راويى:

Snus: جورىك تووتنه كه ده خريته ژيرليوى سه ره وه و پاش ماوه يه ك فرى ده درى.

Folketshus: بينايه كه كه جيگه ي چالاكى ئه ده بى و فه رهه نكي و كولتورى كريكارانه.

ئه م چه ند لاپه ره يه، له به شى هه شته مى رومانى «له هيچ شويى نامينه وه» له زمانى سويدي يه وه ته رجه مه كراوه ته وه. نيو و نيشانى رومانه كه به سويدي::

"Jag ska ändå inte stanna" / Gunnar Kieri / Arbetarkultur1978 /

کاریکاتیر

(هونه رمه ندی ته م ژماره یه)

- سالی ۱۹۶۳ له سلیمانی له دایک بووه.
- له ته نستیتوی ته کنیک له به غذا ده رسی خویندووه.
- به شداري کردووه له یه که م پیشانگای کاریکاتیری "مه لبه ندی هونه ر و ته ده بی کریکاری" سالی ۱۹۹۴ له شاره کانی سلیمانی، قه لادزه .
- سالی ۱۹۹۵ به شداري دووهه م پیشانگای "مه لبه ندی کردووه له شاره کانی سلیمانی، هه ولیر، دیانه، کوی، سنجاق و قه لادزه.
- به شداري له سیهه مین پیشانگای کاریکاتیری "مه لبه ندی" له سالی ۱۹۹۶ دا.
- هه روه ها به شداري کردووه له زور چالاکی هونه ری تر له سلیمانی.

«نه ده بیاتی کریکاری سوید له روانگه په کی نیونه ته وه یی»

کاکه

له روژه کانی ۹-۶ ی مانگی ناگوستی نه مسال کوریک له ژیر ناوی «نه ده بیاتی کریکاری سوید له روانگه په کی نیونه ته وه یی»، له شاری «هیده مورا» ی سوید، ساز کرا. به ریوه به ری کوره که، «کومه له ی لایه نگیرانی _ مارتین کوک _» بوو. «مارتین کوک» نووسه ری سوسیالیستی سویدی له به یینی ساله کانی ۱۹۴۰-۱۸۸۴ ژیاوه و له ریزی ته و نووسه ره سویدی یانه په که وه ک نووسه ری کریکاری ناویان ده بری. له لایه ن «هانا» وه دوو که س له هاوریان به شداری ته م کوره بوون.

نه ده بیاتی کریکاری له هیچ ولاتیکی تری دنیا دا به نه ندازه ی سوید په ره ی نه گرت. گه شه ی سه رمایه داری له سوید له کوتایی سه ده ی نوزده دا، له هه مان کات دا بی به شی و هه ژاری بی وینه ی جه ماوه ریکی به رینی کریکاری به دواوه بوو. جوولانه وه ی کریکاری زور زوو ریزه کانی چینی کریکاری داگرت و هه نگاو به هه نگاو چینی بورژوا ی مه جبوور به پاشه کشه کرد. جوولانه وه ی به رینی کریکاری سوید ته نیا جوولانه وه په کی نابووری نه بوو به لکوو له هه موو مه یدانه کانی ژیانی کومه لایه تی، نابووری، نه ده بی و فهره نگی دا خوی نواند. پیک هینانی «ناوه ندی فیرگه ی کریکاران» **Arbetarnas bildningsförbund** (ناسراو به ABF)، «بنکه ی گشتی» **Folketshus** و زور ناوه ندی وه رزشی و هونه ری و نه ده بی، نمونه یه ک له و مه یدانانن که کریکاری سوید به و په ری له خورادیوی یه وه چالاکیان پیدا نواند. له م شه رایته دا بوو که نووسه رانی کریکاری نه ک به تاق، به لکوو به ده یان و سه دان سه ریان هه لدا. به هیزبوونی جوولانه وه ی کریکاری، پته و بوونی ثاستی به رزی ریکخراو بوونی کریکاران، به ده سه لات گه یشتنی حیزی سوسیال دیموکرات له ناوه راستی سالانی بیستی نه م سه ده یه و کارتیکردنی شورشی شوکتوبه ر به سه ر جوولانه ه وی کریکاری له سوید، هه موو به یه که وه، هه ل و مه رجیکی وایان ره خساند که له و دا نه ده بیاتی کریکاری گه شه بکات و کاریک بکات که کومه لگا به گشتی ریزی لی بگری و وجودی به ره سمیه ت بناسی.

یه کیک له و پرسپاره سه ره کی یانه ی که له کوره که دا خرایه به رده م، نه وه بوو که «نایا ئیتر نه مرو له کوتایی سه ده ی بیست دا شتیک به نیوی نه ده بیاتی کریکاری مه وزووعیه تی هه یه؟». به م پرسپاره جوابی جوراوجور درایه وه. هه ندیک پیان و ابوو که ئیتر نه ده بیاتی کریکاری مانای نه ماوه به هوی نه وه ی که چینی کریکار وه کوو رابردوو نه ماوه و زور چین و توئی تری کومه لایه تی نه مرو هاتوونه کایه وه که له وه پیشتر نه بوون.

هه ندیکیش رایان نه وه بوو که مادام نیزامی سه رمایه داری هه بی، کریکار ده بی و چه وسانه وه ش ده بی؛ تا کریکاریش هه بی، نه ده بیات و هونه ری کریکاریش وجودی ده بی.

باسیکی تری کوره که له سه ر ماهیه ت و ناوه روکی نه ده بیاتی کریکاری بوو. به پیی بوچوونی باو، نه ده بیاتی کریکاری، نه ده بیاتی که کریکار بی نووسی، بو کریکار بی و سه باره ت به کریکار بیت.

به پیی نه م بوچوونه نه ده بیاتی کریکاری زیاتر ده بیته، ته وسیفی ژیان و گوزه رانی کریکاران، به لام لایه نه کانی تری ژیانی کومه لایه تی که کریکاران تیی دا به شدارن و له سه ری قسه یان هه یه، له به رچاو ناگری. شتیکی تر که نه م بوچوونه جوابیکی ته واوی بو نیه بریتی یه له و نه ده بیاته ی که له راستی دا کریکاری یه، به لام نووسه ره که ی خوی کریکار نیه، یان نه و نه ده بیاته ی که نووسه ره که ی کریکاره به لام له باری ئایدیولوژی یه وه دژی کریکار و به رژه وه ندیه کانیه تی. به شیکی تری کوره که، چه ند راپورتیک بوو له سه ر میژوو و چوونیه تی نه ده بیاتی کریکاری له ئالمان، بریتانیا، وولاتانی

سپانیولی زمان، ئافریقا و روسیه.

بو ئاگاداری خوینه رانی به ریز له باسه کانی ئه م کوره، له ژماره کانی داهاتووی هانا دا هه ندیک له م باسانه ئه که یینه وه و چه ن دانه له راپورته کان ته رجه مه ده که یین.
